

Ref 624 *64-1970/18*
Jasminka d.o.o. Samobor, Vladimira Nazora 38, OIB 29551422308

Privremena stečajna upraviteljica Lidija Balog, dipl.oec, Bilje, Vinogradska 17, OIB:90656042786
mob.099/3114-754, e-mail: lidija.balog57mail.com

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU	
Primljeno na posredstvo - preko pošte (obično - preporučeno)	
<u>27-05-2019</u> god. u <u>9</u> primjeraka sa <u>44</u> priloga	
i _____ rubrika.	
Podnesak stigao poštom otvoren - s oštećenim omotom	
Prečani na poštu preporučeno dana _____ TRGOVAČKOM SUDU U OSIJEKU	
Plaćena pristojba _____ kuna u državnim biljezima - manje	
plaćeno _____ kuna - podnesak primljen bez pristojbe	
Primljene vrijednosti (novac, državni biljezi i si.) _____	
Stečajna sutkinja: <u>Nada Roso</u>	
Potpis stečajnika: _____	
Poslovni broj: <u>6 St-1970/2018</u>	

stečajnoj sutkinji -

IZVJEŠĆE PRIVREMENE STEČAJNE UPRAVITELJICE

Temeljem prijedloga Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, Trg svibanjskih žrtava 1995. 1, Zagreb, OIB: 85821130368, za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom Jasminka d.o.o. Samobor, Vladimira Nazora 38, OIB 29551422308, Trgovački sud u Osijeku donio je dana 17. travnja 2019. godine rješenje broj 6 St-1970/18-5 kojim se nad dužnikom pokreće prethodni postupak. U prethodnom postupku potrebno je ispitati financijsko knjigovodstveno stanje dužnika, ispitati postoje li stečajni razlozi i mogu li se imovinom dužnika namiriti troškovi stečajnog postupka.

I. OPĆI PODACI O DRUŠTVU

Dužnik Jasminka d.o.o. Samobor, Vladimira Nazora 38, OIB 29551422308, upisan je u registar Trgovačkog suda u Zagrebu, pod brojem MBS: 080675198.

Dužnik je registriran kao društvo s ograničenom odgovornošću, s temeljnim kapitalom od 200.000,00 kn.

Osnivač i zakonski zastupnik dužnika je Gojko Mraović, OIB: 77687608650, iz Zagreba, Gorjanska 48, te zastupa dužnika pojedinačno i samostalno.

Sukladno izlistanju prijavljenih osiguranika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, na dan 29.04.2019. godine dužnik ima zaposlenu jednu osobu i to zakonskog zastupnika.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the integrity of the financial system and for the ability to detect and prevent fraud. The document also outlines the responsibilities of individuals involved in the process, including the need for transparency and accountability.

The second part of the document provides a detailed overview of the various methods used to collect and analyze data. It describes the different types of data sources, such as surveys, interviews, and focus groups, and explains how this information is used to identify trends and patterns. The document also discusses the challenges associated with data collection and analysis, such as ensuring the reliability and validity of the data.

The third part of the document focuses on the development of effective communication strategies. It discusses the importance of clear and concise communication and provides guidelines for how to present information in a way that is easy to understand. The document also outlines the different types of communication channels, such as written reports, presentations, and public forums, and explains how to choose the most appropriate channel for each situation.

The fourth part of the document discusses the importance of ongoing monitoring and evaluation. It explains that it is essential to regularly assess the progress of the project and to make adjustments as needed. The document also outlines the different methods used to monitor and evaluate the project, such as regular meetings, progress reports, and external audits.

The fifth part of the document discusses the importance of stakeholder engagement. It explains that it is essential to involve all relevant parties in the process, from the beginning to the end. The document outlines the different methods used to engage stakeholders, such as surveys, interviews, and focus groups, and explains how to choose the most appropriate method for each situation. It also discusses the importance of building trust and rapport with stakeholders and provides guidelines for how to do this effectively.

The sixth part of the document discusses the importance of documentation. It explains that it is essential to keep accurate records of all activities and decisions made during the project. The document outlines the different types of documents that should be kept, such as meeting minutes, progress reports, and correspondence, and explains how to organize and maintain these documents effectively.

The seventh part of the document discusses the importance of communication. It explains that it is essential to keep all stakeholders informed of the progress of the project and to provide them with the opportunity to provide input. The document outlines the different methods used to communicate, such as regular meetings, progress reports, and public forums, and explains how to choose the most appropriate method for each situation.

The eighth part of the document discusses the importance of evaluation. It explains that it is essential to regularly assess the progress of the project and to make adjustments as needed. The document outlines the different methods used to evaluate the project, such as regular meetings, progress reports, and external audits, and explains how to choose the most appropriate method for each situation.

The ninth part of the document discusses the importance of reporting. It explains that it is essential to provide regular updates to all stakeholders on the progress of the project. The document outlines the different types of reports that should be prepared, such as progress reports, financial reports, and impact reports, and explains how to prepare these reports effectively.

The tenth part of the document discusses the importance of conclusion. It explains that it is essential to provide a clear and concise summary of the findings of the project. The document outlines the different methods used to conclude the project, such as final reports, presentations, and public forums, and explains how to choose the most appropriate method for each situation.

II. OPIS POSLOVANJA DUŽNIKA

Pema razvrstavanju poslovnih subjekata od strane Državnog zavoda za statistiku, dužnik je razvrstan u skupinu 4619 posredovanje u trgovini.

Prema izjavi zakonskog zastupnika dužnik se uglavnom bavio faktoringom, pribavljanjem izvora financiranja, te financijskim i komercijalnim posredovanje.

III. FINANCIJSKO - GOSPODARSKO STANJE DUŽNIKA

Prema potvrdi FINE od 10.05.2019. godine o blokadi računa dužnika, evidentirano je 364 dana neprekidne blokade radi nepodmirenih osnova za plaćanje evidentiranih u očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje u ukupnom iznosu od 702.269,47 kn, te je dužnik nesposoban za plaćanje. Račun dužnika blokirali su odvjetnici koji su zastupali tuženike nakon drugostupanjskih presuda u kojima je dužnik kao tužitelj izgubio sporove.

Dužnik mi je dostavio godišnja financijska izvješća za 2016., 2017. i 2018. godinu, te sam iz istih utvrdila slijedeće:

RAČUN DOBITI I GUBITKA	2016.	2017.	2018.
Prihodi od prodaje	5.632,00	17.725,00	105.694,00
Ostali poslovni prihodi	134.401,00	331.671,00	120.000,00
UKUPNO POSLOVNI PRIHODI	140.033,00	349.396,00	225.694,00
Materijalni troškovi	367.592,00	122.350,00	59.679,00
Troškovi osoblja	59.970,00	49.526,00	73.133,00
Amortizacija	20.092,00	22.101,00	
Ostali troškovi	272.356,00	9.517,00	198.907,00
UKUPNO POSLOVNI RASHODI	720.010,00	203.494,00	331.719,00
FINANCIJSKI PRIHODI	181.144,00	10.687,00	
FINANCIJSKI RASHODI	7.894,00		
UKUPNI PRIHODI	321.177,00	360.083,00	225.694,00
UKUPNI RASHODI	727.904,00	203.494,00	331.719,00
DOBIT		156.589,00	
GUBITAK	406.727,00		106.025,00

024431470000

JASMINKA D.O.O.ZASTUPA JASMINKA MILJKOVIĆ
ZAGREB SAVSKA CESTA 41POČ/PRES 30102008
RADNO VR 40,0/102008

RB	OSOBN	BROJ	PREZIME I IME	OD	DO	OSN	RV	ZAN	SS
1.	03037769263	MRAOVIĆ MIRKO	18	02012009	31082010	01	80	121011	3
2.	03037850591	MRAOVIĆ GOJKO		01122008		01	80	121011	1
3.	03120712361	MILJKOVIĆ JASMINKA		01012009	06042016	01	80	419015	3
4.	03452821723	MRAOVIĆ SENAD		12112008	31082011	01	80	121011	3
5.	03459768804	ČIPIĆ DRAGANA		01102011	30112015	01	80	121011	3
6.	03532353446	MILJKOVIĆ JELENA		01012009	01072013	01	80	419015	3
7.	03534182889	RIZVANOVIĆ LEJLA		16102013	08122015	01	80	341511	1
8.	03538815764	BOŠKOVIĆ NEVEN		01042010	31072010	01	80	244161	3
9.	03554451561	BREŠIĆ HRVOJE		03092013	15092014	01	80	419015	3

KRAJ

RN: RGB: OD: DO: OB:

SORT:

SEKTOR POSLOVNE MREŽE
RC ZAGREB

Datum: 10.05.2019.
Klasa: 120-11/19-01/32
Ur.broj: 08-206-19

Na temelju članka 20. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18) i zahtjeva podnosioca od dana 10.05.2019. izdaje se

P O T V R D A
o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika

Ovršenik: **JASMINKA d.o.o.**

OIB ovršenika: **29551422308**

Na računima i novčanim sredstvima ovršenika na dan izdavanja potvrde evidentirano je 364 dana neprekidne blokade odnosno ukupno 180 dana blokade u prethodnih 6 mjeseci zbog nepodmirenih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje.

Nepodmirene obveze na dan izdavanja potvrde iznose 702.269,47 kn.

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC ZAGREB

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR ZAGREB
Odjel za korisnike

2

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA GEODETSKA UPRAVA
SREDIŠNJI URED**

**10000 Zagreb, Gruška 20
Tel. 01/6165 – 404, fax: 01/6165 – 484**

**SEKTOR ZA INFRASTRUKTURU PROSTORNIH PODATAKA
SLUŽBA PROSTORNIH PODATAKA, SERVISA I ARHIVA
ODJEL PROSTORNIH PODATAKA I SERVISA**

KLASA: 932-01/19-02/6624
URBROJ: 541-05-02-01/4-19-2
Zagreb, 06.05.2019. god.

Na temelju članka 159. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, br. 47/09), a na zahtjev **STEČAJNA UPRAVITELJICA LIDIJA BALOG, Vinogradska 17, 31327 Bilje**, izdaje se:

UVJERENJE

Potvrđuje se da **JASMINKA d.o.o., OIB 29551422308**, nije upisan/a u katastarski operat.

Ovo uvjerenje izdaje se prema stanju podataka upisanih u službenoj evidenciji nositelja prava na nekretninama koja se odnosi na područje Republike Hrvatske, na dan 06.05.2019. godine. Pretraga je izvršena po OIB-u, budući da ostali kriteriji ne određuju osobu jednoznačno.

Uvjerenje se izdaje u svrhu **stečajnog postupka**, te se u druge svrhe ne smije uporabiti.

Upravna pristojba po tarifnom broju 4. Tarife upravnih pristojbi Uredbe o tarifi upravnih pristojbi (»Narodne novine«, br. 8/17) u iznosu od 20,00 kuna naplaćena je u državnim biljezima i poništena na podnesku.

Upravna pristojba po tarifnom broju 1. Tarife upravnih pristojbi Uredbe o tarifi upravnih pristojbi ne naplaćuje se.

NAPOMENA: Ovo uvjerenje nije dokaz o pravu vlasništva.

Ovlašteni geodetski referent:

Katolina Vlahovac, geod.teh.

Stanica za tehnički pregled vozila
Centar za vozila Hrvatske d.d.
CVH STP "CROATIA"
Kralja Petra Svačića 59

Broj: H145-U-00097-19
Datum: 25.4.2019.

CVH STP "CROATIA" na zamolbu

LIDIJA BALOG

iz VINOGRADSKA ULICA 17, BILJE

a na osnovu članka 159. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09), iz službene evidencije
Ministarstva unutarnjih poslova izdaje:

UVJERENJE

Prema službenoj evidenciji registracije cestovnih vozila

JASMINKA D.O.O., OIB 29551422308, sa prebivalištem VLADIMIRA NAZORA 38, SAMOBOR
na dan 25.04.2019. nije evidentiran-a kao vlasnik vozila.

Svrha izdavanja uvjerenja: STEČAJNI POSTUPAK

M.H.

(potpis službene osobe)

GOJKO MRAOVIĆ

Nova cesta 188

10 000 ZAGREB (Sa privremenim boravkom u Sloveniji i Italiji)

PROKAZNA IZJAVA

Ovu prokaznu izjavu dajem kao vlasnik i direktor tvrtke JASMINKA d.o.o. a u svrhu pokrenutog stečajnog postupka koji se vodi kod Trgovačkog Suda u Osijeku pod brojem: St-1970/18-5.

Pod materijalnom i kaznenom odgovornošću izjavljujem da tvrtka JASMINKA d.o.o. nema nikakve imovine niti posjeduje išta u svojem vlasništvu. Ista tvrtka ne radi i ne posluje već više od godine dana. Nažalost zbog teške materijalne situacije u koju sam došao nerazumnim i neosnovanim sudskim odlukama RH bio sam primoran svoju golu egzistenciju spašavati na način da honorarno obavljam kao fizička osoba usluge prevođenja talijanskim i ruskim biznismenim u Rusiji, Italiji, Sloveniji a povremeno i RH.

Kako sam ja slovenski državljanin većinu vremena boravim van RH a moji poslovi i boravak su vezani za posao koji honorarno odradim.

Što se tiče poslovne dokumentacije kako zbog ne mogućnosti plaćanja nisam bio duži period plaćati knjigovodstvene usluge, knjigovođa je cjelokupnu dokumentaciju poslala na adresu ureda u kojoj duže vrijeme ne boravim te je ja više ne posjedujem.

U slučaju bilo kakvih daljnih informacija možete me kontaktirati na mob 098/333-0338.

U Zagrebu, 10.05.2019.g

Jasminka d.o.o.
Vladimira Nazora 38
Samobor
OIB: 29551422308

GOJKO MRAOVIĆ

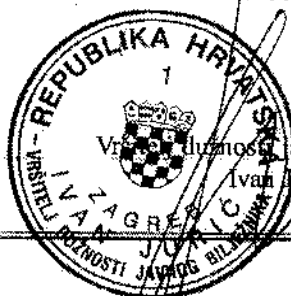
Ja, vršitelj dužnosti javnog bilježnika **Ivan Jurić**, Zagreb, Savska cesta 56, potvrđujem da je stranka:

GOJKO MRAOVIĆ, OIB 77687608650, ZAGREB, GRAD ZAGREB, GORJANSKA ULICA 48, u mojoj nazočnosti vlastoručno potpisao ispravu. Potpis na pismenu je istinit. Istovjetnost podnositelja pismena utvrdio sam temeljem osobne iskaznice br. 114131315 PU Zagrebačka.

GOJKO MRAOVIĆ, OIB 77687608650, ZAGREB, GRAD ZAGREB, GORJANSKA ULICA 48, kao direktor **JASMINKA d.o.o.**, MBS 080675198, OIB 29551422308, Samobor (Grad Samobor), **VLADIMIRA NAZORA 38**, u mojoj nazočnosti vlastoručno potpisao ispravu. Potpis na pismenu je istinit. Istovjetnost podnositelja pismena utvrdio sam temeljem osobne iskaznice br. 114131315 PU Zagrebačka, ovlaštenje za zastupanje utvrđeno je uvidom u sudski registar elektroničkim putem na današnji dan.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. 11. st. 4. ZJP naplaćena u iznosu 20,00 kn.
Javnobilježnička nagrada po čl. 19. st. 1. PPJT zaračunata u iznosu od 60,00 kn uvećana za PDV u iznosu od 15,00 kn.

Broj: OV-3955/2019
Zagreb, 10.05.2019.

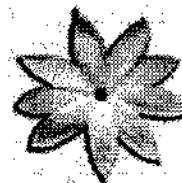

JASMINKA d.o.o.

Vladimira Nazora 38, HR-10430 Samobor

Telefon: +385 (01) 2320 596

Fax: +385 (01) 23 20 596

e-pošta: gojko.mraovic@j-factoring.comwww.j-factoring.com**GOJKO MRAOVIĆ**

Gorjanska 48

Zagreb

OIB:77687608650

Vrijeme i datum izdavanja :14:54 28.11.2018

R-1 br. 11/P1/1

OPIS	IZNOS (HRK)	KOM	TROŠAK NAKNADE (HRK)
TOYOTY ACCESS RAV42.0 D-4D ELEGANT broj šasije JIMWPREV50D005413	120.000,00	1,00	120.000,00
UKUPNO	120.000,00		120.000,00
		NETO IZNOS:	120.000,00
		PDV (25%):	0,00
		UKUPNO:	120.000,00

Način plaćanja: molimo da uplatu izvršite na račun HR7023600001102051321
PDV nije obračunat člankom 27. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pdv-u

PRODAVATELJ SE ODRIČE REGISTARSKIH OZNAKA U KORIST KUPCA

Fakturirao: Dragana Grdović

JASMINKA d.o.o. za posredovanje

Vladimira Nazora 38,

10430 SAMOBOR

CROATIA

OIB:29551422308

MOBITEL: +385 99 3330338

e-pošta: gojko.mraovic@j-factoring.com www.j-factoring.com

LIST D- NOVČANE TRAZBINE

Moju imovinu čine slijedeće tražbine:

1. POVRV-8964/11 OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU.
Potraživanje od Željko Blažok, OIB 77285312021 u iznosu od 3.477.606,18 kuna
2. 7P-1024/11 TRGOVAČKI SUD VARAŽDIN
Potraživanje od PLODINE d.d., OIB 92510683607 u iznosu od 1.326.357,41 kuna
3. POVRV-1056/2019 TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Potraživanje od TLM Aluminium d.d. OIB:82733440679, potraživanje u iznosu od 15.826.443,00 eura
4. P-2883/13 TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, potraživanje od ZAGREBAČKE BANKE d.d. OIB:92963223473, potraživanje u iznosu od 3.915.535,83

U Zagrebu 10.05.2019

OVRŠENIK:

Jasminka d.o.o.
Vladimira Nazora 38
Samobor
OIB:29551422308

ODVJETNIČKO DRUŠTVO JURANOVIĆ i dr. j.t.d.

Nova Gradiška, Slavonskih graničara 8/I

Članovi Društva: odvjetnik Igor Juranović i odvjetnik Robert Demo
Upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu Tt-10/661-2, MBS: 050049278
OIB: 20297422810, MB: 2694123

E-mail: odvjetnik.juranovic@sb.t-com.hr, tel.: 035 363547, 035 331310, fax: 035 331311
IBAN: HR 69 2360000 1102170843 Zagrebačka banka d.d.

TRGOVAČKI SUD VARAŽDIN

Na br.:7 P-1024/11

Pravna stvar:

Tužitelj: **JASMINKA d.o.o. za factoring**, Savska cesta 41, Zagreb, OIB:77805504491,
prema ovlaštenju direktora Gojka Mraović, zastupan po ovom odvjetničkom
društvu

Tuženik: **PLODINE d.d. za trgovinu i usluge**, Rijeka, Ružićeva 29, OIB:92510683607

radi: ~~naknade štete~~

V.p.s.: 1.326.357,41 kuna

REVIZIJA

- zbog pogrešne primjene materijalnog prava
- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka

Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu br.: 7 P-1024/11-35 od 27.02.2014.g. naloženo je tuženiku na ime naknade štete isplatiti tužitelju iznos od 1.326.357,41 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude, odnosno 27.02.2014.g. do isplate kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 219.762,50 kuna.

Isto tako, rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu br.: 7 P-1024/11-35 od 27.02.2014.g. utvrđeno je da je tužitelj djelomično povuкао tužbu u odnosu na tuženika za iznos od 673.642,59 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga te je povodom tuženikove žalbe Visoki trgovački sud RH svojom presudom br.:78 PŽ-1072/2015-1 od 12.12.2017.g. preinačio prvostupanjsku presudu te je odbio tužbeni zahtjev u cijelosti i ujedno naložio tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 146.772,50 kuna.

*presuda na temelju žalbe
društva Juranović i dr. j.t.d.
tužitelj naložio reviziju*

I. Temeljem čl.382. st.1. toč.1. ZPP u vezi sa čl.497.a. ZPP tužitelj podnosi reviziju protiv drugostupanjske presude.

Drugostupanjski sud je odlučujući o tužbenom zahtjevu nepravilno primjenio materijalno pravo te počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. toč.11. ZPP koja povreda je učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom.

Dakle, drugostupanjski sud zbog pogrešne primjene materijalnog prava preinačava prvostupanjsku presudu i odbija tužbeni zahtjev zauzimajući shvaćanje kako su tužitelj i trgovačko društvo Natura Agro d.o.o. Đurđevac, Kolodvorska 21/A sklopili dana 4.01.2011.g. Sporazum o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava iz kojega da je vidljivo kako je predmet osiguranja založno pravo na ukupnosti stvari(jabuke) koje pripadaju protivniku osiguranja, a koje se nalaze u točno određenom prostoru(skladište 14. i 15.) te da je ovakav opis predmeta zaloga sukladan odredbi čl.6.st.1. toč.2. u vezi sa čl.38. Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima, odnosno da su stranke Sporazuma o osiguranju zasnovale tzv. lebdeće založno pravo na ukupnosti svih pokretnina ili samo pokretnina određene vrste koje se nalaze u ili na određenom prostoru u vlasništvu protivnika osiguranja. Također, da je predmetna činjenica vidljiva i iz prijedloga za glavni upis(str.9. spisa).

Drugostupanjski sud zauzima shvaćanje kako su tužitelj kao založni vjerovnik i trgovačko društvo Natura Agro d.o.o. kao založni dužnik ugovorili tzv. lebdeće(floatantno) založno pravo na predmetu osiguranja i time da je postojala iznimka od primjene zabrane otuđenja i opterećenja iz čl.19. Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima jer da je dužnik sukladno čl.38.st.4. Zakona o Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima bio ovlašten otuđiti tako založene pokretnine u kojem slučaju da je založno pravo prestalo predajom trećoj osobi i/ili odnošenjem iz prostora. S obzirom na rečeno drugostupanjski sud smatra da je tuženik zakonito stekao jabuke koje su bile predmetom zaloga, odnosno da otuđenjem predmeta zaloga u korist tuženika ne postoji tuženikova odgovornost za štetu.

Tužitelj ističe da je drugostupanjski sud pogrešno utvrdio kako je predmet osiguranja sukladno čl.4. Sporazuma o osiguranju i sukladno prijedlogu za glavni upis - založno pravo na ukupnosti stvari(jabuke).

Iz čl.4. Sporazuma o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava sklopljenog dana 4.01.2011.g. između tužitelja i trgovačkog društva Natura Agro d.o.o. nesporno proizlazi da su predmet osiguranja točno opisane i popisane pokretnine založnog dužnika - 300 tona konzumne jabuke prve klase, koje su točno specificirane po sorti, cijeni, količini, pakiranju i kalibru uz naznaku prostora gdje su smještene. Takav opis pokretnina koje su predmetom zaloga u izravnoj je suprotnosti sa opisom predmeta zaloga kakav bi bio u situaciji da je založno pravo uspostavljeno na ukupnosti stvari sukladno čl.6.st.1. toč.2. vezano za čl.38. Zakona o upisniku.

Naime, sukladno čl.6.st.1. toč.2. Zakona o Upisniku založno pravo može biti uspostavljeno na ukupnosti stvari koje pripadaju protivniku osiguranja, odnosno dužniku ili ukupnosti stvari tih osoba koje se nalaze u ili na određenom prostoru, čiji se sadržaj može mijenjati(čl.38. Zakona o upisniku).

Sukladno čl.38. st.1. Zakona o Upisniku, radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja odnosno vjerovnika ili novčane protuvrijednosti njegove nenovčane tražbine stranke mogu sporazumno zasnovati založno pravo na ukupnosti svih pokretnina ili samo pokretnina određene vrste (npr. određene vrste robe, zaliha, pogonskog materijala, rezervnih dijelova, namještaja, opreme određene vrste, alata i sl.) koje se nalaze u ili na određenom prostoru (npr. skladištu, stovarištu, spremištu, silosu, pogonu, drugim poslovnim prostorijama ili prostorima) u vlasništvu protivnika osiguranja ili koje protivnik osiguranja koristi po nekoj drugoj pravnoj osnovi.

U čl.38.st.2. Zakona o Upisniku propisano je kako se osiguranje iz stavka 1. ovoga članka provodi po pravilima o sudskom ili javnobilježničkom založnopravnom osiguranju na temelju sporazuma stranaka prema Ovršnom zakonu. **Pri provedbi takvog osiguranja pokretnine se neće posebno popisivati ili na drugi način pojedinačno određivati.**

Navedene odredbe izravno upućuju kako u slučaju da založni vjerovnik i založni dužnik ugovaraju tzv. lebdeće založno pravo na ukupnosti stvari tada o tome mora postojati izričit sporazum stranaka da se ugovara tzv. lebdeće založno pravo na ukupnosti stvari(u formi sudskog ili javnobilježničkog založnopravnog osiguranja). Tzv. lebdeće založno pravo na predmetu osiguranja se ne podrazumjeva samo po sebi niti je podložno prepoznavanju, odnosno tumačenju kako samih stranaka tako i arbitra.

Međutim, ako već stranke sporazuma različito shvaćaju predmet osiguranja, odnosno da li je ugovoreno založno pravo na točno određenim pokretninama ili tzv. lebdeće založno pravo na ukupnosti stvari(pokretninama određene vrste) tada je prilikom tumačenja što je predmet zaloga trebalo imati u vidu čl.38.st.2. Zakona o Upisniku kojim je propisano da se prilikom ugovaranja tzv. lebdećeg založnog prava na ukupnosti stvari pokretnine koje su predmetom zaloga neće posebno popisivati ili na drugi način pojedinačno određivati.

U čl.4. Sporazuma o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava od 4.01.2011.g. stranke Sporazuma su predmet zaloga precizno opisali i pojedinačno odredili po sorti, cijeni, količini, pakiranju i kalibru. S obzirom na rečeno proizlazi da su stranke Sporazuma ugovorili založno pravo upravo na pokretninama koje su detaljno i točno specificirane u čl.4. Sporazuma, dakle upravo na količini od 300 tona konzumne jabuke prve klase kako su specificirane po vrsti, cijeni, količini, pakiranju i kalibru, koje su na dan sklapanja Sporazuma zatečene u rashladnim komorama br.14. i 15. u vlasništvu protivnika osiguranja. Svrha Sporazuma bila je ugovoriti založno pravo na točno opisanim i određenim pokretninama, a ne na ukupnosti stvari gdje bi založnom dužniku bilo dopušteno otuđivati tako založene pokretnine uz obvezu nadomještanja sruđenih stvari iste vrste. U protivnom, stranke Sporazuma takve pokretnine ne bi posebno opisivale i određivale. Isto tako, u protivnom stranke Sporazuma ne bi u čl.5. Sporazuma ugovorile zabranu otuđenja i opterećenja točno određenih pokretnina iz čl.4. Sporazuma koje su predmet zaloga.

Naposlijetku, sukladno čl.5. Sporazuma tužitelj je bio ovlašten zatražiti upis založnog prava u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja, koji upis je na prijedlog tužitelja i izvršen zaključkom Financijske agencije, Upisničko mjesto Bjelovar br.:302-312/11 od 17.01.2011.g. upravo na pokretninama kako su određene, odnosno specificirane u čl.4. Sporazuma bez ikakve naznake da se radi o tzv. lebdećem založnom pravu na pokretninama - ukupnosti stvari itd.

Pojednostavljeno rečeno, sukladno pravilima o sudskom ili javnobilježničkom založnopravnom osiguranju založno pravo na generičnim stvarima se može ugovoriti kao klasično založno pravo na pokretninama(bez predaje u posjed založnom vjerovniku) u kojem slučaju je takve pokretnine kao predmet osiguranja u ugovoru potrebno određeno i detaljno opisati i utvrditi. U takvom slučaju predmet osiguranja su točno opisane i utvrđene stvari i njih nije dopušteno otuđivati bez obzira što su zamjenjive. Tužitelj ističe da je takav režim ugovaranja založnog prava na generičnim stvarima isključivo i jedino bio moguć do početka primjene čl.38. Zakona o Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima, koji se počeo primjenjivati istekom šest mjeseci nakon stupanja na snagu Zakona(stupio na snagu 25.10.2005.g. a počeo se primjenjivati od 25.04.2006.g.). Nakon početka primjene čl.38. Zakona o Upisniku založno pravo na generičnim stvarima se može zasnovati i kao tzv. lebdeće založno pravo u kojem slučaju se takve stvari neće posebno popisivati niti na drugi način pojedinačno određivati i u tom slučaju takve stvari kao zamjenjive se mogu otuđivati.

Međutim, drugostupanjski sud očito pogrešno smatra da se nakon početka primjene čl.38. Zakona o Upisniku založno pravo na generičnim stvarima može zasnovati jedino kao tzv. lebdeće založno pravo.

Prilikom ugovaranja založnopravnog osiguranja na generičnim stvarima bitna je volja ugovornih strana o tome kakvu vrstu založnopravnog osiguranja na predmetu osiguranja žele zasnovati, pa u zavisnosti od toga ako su predmet osiguranja točno određene i opisane generične stvari tada se u ugovoru takve stvari i specificiraju, a ukoliko je namjera založno pravo zasnovati na ukupnosti takvih stvari tada se iste ne specificiraju već se u ugovoru opisno navodi kako su predmet osiguranja **sve stvari ili sve stvari pojedine vrste** koje se nalaze u određenom prostoru.

U konkretnom slučaju, a iz svih gore izloženih razloga, drugostupanjski sud je pogrešno shvaćajući materijalno pravo izveo pogrešan zaključak da je opis predmeta zaloga iz čl.4. Sporazuma o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava sukladan čl.6.st.1. toč.2. vezano za čl.38. Zakona o Upisniku.

Posljedično takvom pogrešnom zaključku drugostupanjski sud nepravilno primjenjuje i čl.38. st.4. Zakona o Upisniku koja govori o tome da je založnom dužniku dopušteno otuđivati predmet zaloga, a s obzirom da istu odredbu nije moguće primijeniti na konkretan Sporazum o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava.

S obzirom da založni dužnik temeljem zakona niti Sporazuma nije bio ovlašten otuđivati predmet zaloga pogrešno je drugostupanjski sud zauzeo stav da je tuženik kupovinom predmeta zaloga od založnog dužnika ipak na zakonit način stekao stvari koje su bile predmetom zaloga. Naime, tuženika je kao kupca - treću osobu također obvezivala zakonska zabrana otuđenja i opterećenja predmeta zaloga, ali osim toga **tuženiku je nesumnjivo bila poznato postojanje založnog prava na kupljenim stvarima tako što je o postojanju založnog prava neposredno obaviješten od strane tužitelja tako da je tuženik znao da će njihovim otkupljivanjem te daljnjom prodajom radi potrošnje predmet zaloga prestati postojati čime će tužitelj biti onemogućen u namirenju svoje tražbine.**

Sukladno rečenom pogrešno je drugostupanjski sud zaključio kako ne postoji tuženikova odgovornost za štetu zbog onemogućavanja tužitelja u namirenju svoje tražbine iz predmeta zaloga.

Isto tako, drugostupanjski sud je počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. toč.11. ZPP jer su razlozi drugostupanjske presude u pogledu relevantnih činjenica nejasni i u suprotnosti sa izvedenim dokazima pa i navodima stranaka.

Naime, u razlozima presude drugostupanjski sud navodi kako je činjenično stanje u predmetu djelomično pogrešno utvrđeno i pri tome pogrešno navodi kako je prvostupanjski sud naložio tuženiku plaćanje naknade štete u visini koja odgovara visini cijene koju je tuženik **platio** društvu Natura Agro d.o.o. od 17.01.2011.g. za kupljenu robu.

Prvostupanjski sud u razlozima presude niti na jednom mjestu ne navodi niti utvrđuje da je tuženik **platio** kupljene jabuke u iznosu od 1.326.357,41 kuna. Nejasno je od kuda drugostupanjskom sudu podatak da je tuženik uistinu i platio kupljene jabuke koje su bile predmetom zaloga.

Naime, iz cjelokupne dostupne materijalnoknjigovodstvene dokumentacije u spisu ne proizlazi da su kupljene jabuke od strane tuženika ujedno i plaćene društvu Natura Agro d.o.o. niti je to prvostupanjski sud u razlozima presude utvrdio. Iz iskaza svih svjedoka te iskaza stranaka tijekom postupka proizlazi da nikada nitko od svjedoka pa niti stranaka nije tvrdio da je tuženik kupljene jabuke uistinu i platio. Jedino što je u razlozima prvostupanjske presude utvrđeno jest to da je tuženik od društva Natura Agro d.o.o. otkupio jabuke koje su predmetom zaloga, da su za kupljene jabuke izdane fakture u vrijednosti od 1.326.357,41 kuna, ali podatak o plaćanju ne postoji niti je isto prvostupanjski sud isto utvrdio. Štoviše niti tuženik u odgovoru na tužbu i kasnije tijekom postupka nije iskazivao niti ičim

dokazivao da je kupljene jabuke uistinu i platio, već po prvi puta tuženik tek u žalbi na prvostupanjsku presudu iznosi takvu tvrdnju(očito s ciljem da se onemogući dokazivanje predmetne činjenice).

Prvostupanjski sud je vrijednost kupljenih jabuka koje su bile predmetom zaloge utvrdio analizom knjigovodstvene dokumentacije(otpremnica i rekapitalacije izlaza i konto kartica kupca za Plodine d.d.) kroz sporni period od zasnivanja založnog prava do otvaranja stečaja.

Nejasno je s druge strane temeljem čega drugostupanjski sud utvrđuje da je tuženik u spornom razdoblju kupovao i jabuke druge klase koje nisu bile predmetom zaloge. Drugostupanjski sud za takvu tvrdnju ne daje nikakve razloge niti se poziva na dokaz kojim je isto utvrđeno. Upravo suprotno, iz knjigovodstvene dokumentacije društva Natura Agro d.o.o. proizlazi da tuženik u spornom razdoblju od zasnivanja založnog prava u korist tužitelja pa do otvaranja stečajnog postupka nad društvom Natura Agro d.o.o. nije kupio niti jednu jedinu jabuku druge klase.

S obzirom na sve rečeno tužitelj

p r e d l a ž e

da Vrhovni sud RH pobijanu drugostupanjsku presudu preinači na način da se tuženikova žalba odbija i potvrđuje u cijelosti prvostupanjska presuda.

U Novoj Gradiški 15. veljače 2018.g.

Tužitelj
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
JURANOWIĆ d.d.
Slovanski trg 8/1
NOVA GRADIŠKA

Tužitelj zahtijeva naknadu troškova kako slijedi:

-sastav revizije iznos od.....	19.905,00 kuna
-PDV(25%) iznos od.....	4.976,25 kuna
-sudska pristojba na reviziju iznos od...	10.000,00 kuna

Ukupno:34.881,25 kuna

ODVJETNIK
Robert Derno

7P-1024/11-46

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

1. ODLUKA JE OVRŠNA DANA 16. 5. 2018. 78 PŽ-1072/2015-1
2. ODLUKA JE PRAVOMOĆNA DANA 12. 12. 2017.
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Dne 19. 3. 2018.
UPISNIČAR:
15. 03. 2018
PRIMLJENO

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Lenke Čorić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JASMINKA d.o.o. za faktoring, Savska cesta 41, Zagreb, OIB 77805504491, kojeg zastupa punomoćnik Josip Demo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Juranović i dr. j.t.d. iz Nove Gradiške, Slavonskih graničara 8/I, protiv tuženika PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružićeva 29, OIB 92510683607, kojeg zastupa punomoćnica Nevenka Volf Gruden, odvjetnica iz Rijeke, Školjić 10, radi naknade štete, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-1024/11-35 od 27. veljače 2014., u sjednici vijeća održanoj 12. prosinca 2017.

presudio je

Preinačava se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-1024/11-35 od 27. veljače 2014. i sudi:

I. Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

„Nalaže se tuženiku PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružićeva 29, OIB: 92510683607, isplatiti tužitelju JASMINKA d.o.o. za faktoring, Savska cesta 41, Zagreb, (sada JASMINKA d.o.o. Samobor, Vladimira Nazora 38) OIB 29551422308 na ime naknade štete iznos od 1.326.357,41 kn zajedno sa zateznim kamatama koje po godišnjoj stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za pet postotnih poena, teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, u roku od 8 dana.“

II. Nalaže se tužitelju Jasminka d.o.o. za faktoring, Savska cesta 41, Zagreb, (sada Jasminka d.o.o. Samobor, Vladimira Nazora 38) OIB 29551422308 u roku 8 dana platiti tuženiku PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružićeva 29, OIB 92510683607, trošak parničnog postupka u iznosu od 146.772,50 kn (stočetrdesetšestisućasedamstosedamdeset-dvije kune i pedeset lipa).

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev da mu tužitelj plati trošak postupka u daljnjem iznosu od 78.987,50 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-1024/11-35 od 27. veljače 2014. naloženo je tuženiku platiti tužitelju utuženi iznos (točka I. izreke), kao i troškove parničnog postupka (točka II. izreke). U bitnome, prvostupanjski sud zaključuje kako je tužitelj imao založno pravo na jabukama koje su se nalazile u skladištu društva Natura agro d.o.o. u stečaju prema odredbama Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12), da je to založno pravo bilo upisano u upisnik založnih prava te da je za to tuženik morao znati. Prvostupanjski sud navodi kako je prema čl. 19. Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja („Narodne novine“ broj 121/05; dalje: Zakon o upisniku) zabranjeno otuđenje i opterećenje tih jabuka kao predmeta zaloga. Kako je tuženik kupio jabuke od društva Natura agro d.o.o. nakon upisa založnog prava, on je za to morao znati, pa je stoga odgovoran za štetu koja je nastala tužitelju, primjenom čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO).

Protiv presude žalbu je podnio tuženik, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome ukazuje na to da je društvo Natura agro d.o.o. jabuke prodavalo i drugim kupcima, da se evidencija nije vodila po rashladnim komorama niti je moguće utvrditi koja je jabuka prodana kojem kupcu. Ukazuje kako se sud poziva na odredbe Ovršnog zakona koji nije bio na snazi u trenutku sklapanja ugovora o osiguranju, kao i na to da se u ovom slučaju treba primijeniti odredba čl. 6. st. 2. t. 2. te čl. 38. Zakona o upisniku, prema kojima je prodaja valjana. Ukazuje da je tuženik platio kupljene jabuke, a sud nije dokazao niti visinu štete, posebno imajući u vidu da je u to razdoblje tuženik kupovao i jabuke drugih sorti te jabuke II klase, a ne samo jabuke I klase na kojima je postojalo pravo zaloga. Predlaže presudu ukinuti, odnosno preinačiti, uz naknadu troškova parničnog postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Pobijana odluka ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prvenstveno, valja ukazati kako je činjenično stanje u ovom predmetu djelomično pogrešno utvrđeno. Naime, sud je naložio tuženiku plaćanje naknade štete u visini koja odgovara visini cijene koju je tuženik platio društvu Natura agro d.o.o. od 17. siječnja 2011. za kupljenu robu, smatrajući kako je tuženik kupio upravo jabuke na kojima tužitelj ima založno pravo i za koje vrijedi zabrana raspolaganja.

Ovaj sud ukazuje kako su založnim pravom bile obuhvaćene isključivo jabuke prve klase, vrste pink l (pravilno: pink lady), idared, jonagold, greni smith (pravilno granny smith), zlatni delišes, fuji i breabum. S druge strane, tuženik je kupio i jabuke druge klase, zatim jabuke vrste mutsu te jabuka c.p. Dakle, u ukupnom iznosu od 1.326.357,41 kn nedvojbeno su

uključene i druge vrste jabuka, kao i druga klasa jabuka, različite od onih na kojima je tužitelj imao upisano založno pravo.

Prema tome, čak i kada bi postojala odgovornost tuženika za naknadu štete, ona ne bi mogla biti utvrđena u visini od 1.326.357,41 kn, kako to smatra prvostupanjski sud.

Isto tako, tuženik pravilno ukazuje i da je prvostupanjski sud trebao primijeniti odredbe Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05 i 67/08; u daljnjem tekstu: OZ), jer je u vrijeme sklapanja Sporazuma o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava (4. siječnja 2011.) još nije bio donesen Ovršni zakon iz 2012., na koji se taj sud poziva.

Međutim, ove okolnosti u konkretnom slučaju nisu od utjecaja na ishod spora, jer neosnovanost tužbenog zahtjeva u odnosu na ovog tuženika proizlazi upravo iz navoda tužbe i isprava koje je dostavio tužitelj, iz razloga kako slijedi.

Prema čl. 4. Sporazuma o osiguranju (str. 4.-5. spisa) te sukladno prijedlogu za glavni upis (str. 9. spisa) vidljivo je da predmet osiguranja predstavlja založno pravo na ukupnosti stvari (jabuke) koje pripadaju protivniku osiguranja, odnosno dužniku, a koje se nalaze u točno određenom prostoru (skladište 14. i 15.). Ovakav opis predmeta zalogu sukladan je odredbi čl. 6. st. 1. t. 2. vezano za čl. 38. Zakona o upisniku, što proizvodi točno određene pravne posljedice. Naime, prema odredbi čl. 38. st. 1. Zakona o upisniku, stranke mogu zasnovati lebdeće založno pravo na ukupnosti svih pokretnina ili samo pokretnina određene vrste (npr. određene vrste robe, zaliha, pogonskog materijala, rezervnih dijelova, namještaja, opreme određene vrste, alata i sl.) koje se nalaze u ili na određenom prostoru (npr. skladištu, stovarištu, spremištu, silosu, pogonu, drugim poslovnim prostorijama ili prostorima) u vlasništvu protivnika osiguranja ili koje protivnik osiguranja koristi po nekoj drugoj pravnoj osnovi.

Četiri su bitne posljedice takvog lebdećeg založnog prava regulirane u čl. 38. st. 2. i 4. Zakona o upisniku, važne za donošenje odluke u ovom predmetu:

- pri provedbi takvog osiguranja pokretnine se posebno ne popisuju niti se na drugi način pojedinačno određuju,
- protivnik osiguranja, odnosno dužnik ovlašten je otuđivati tako založene pokretnine,
- založno pravo na tim pokretninama prestaje njihovom predajom trećemu ili njihovim odnošenjem iz ili s određenog prostora, a
- protivnik osiguranja, odnosno dužnik dužan je uredno nadomještati otuđene ili odnesene pokretnine, prema prirodi svoje djelatnosti, osim ako u sporazumu nije drugačije određeno.

Dakle, lebdeće založno pravo predstavlja iznimku od primjene odredbi o zabrani otuđenja i opterećenja iz čl. 19. Zakona o upisniku, jer je dužnik ovlašten otuđiti tako založene pokretnine (čl. 38. st. 4. Zakona o upisniku), u kojem slučaju založno pravo prestaje predajom trećoj osobi i/ili odnošenjem iz prostora. S obzirom na to da se radi o izričitim zakonskim odredbama, stranke ih ne mogu mijenjati svojim sporazumom (osim obveze dužnika da uredno nadomjesti otuđene ili odnesene pokretnine).

Slijedom navedenog, tuženik je zakonito stekao predmetne jabuke, a trenutkom predaje jabuka tuženiku prestalo je tužiteljevo založno pravo. Stoga u ovom postupku ne postoji element protupravnosti koji bi za posljedicu imao odgovornost tuženika kao kupca za bilo kakvu naknadu štete do koje bi došlo iz razloga što mu je dužnik prodao založene pokretnine.

Slijedom navedenog, prvostupanijska je presuda preinačena (čl. 373. t. 3. ZPP-a), a tužbeni je zahtjev odbijen.

U odluci o troškovima postupka ovaj je sud primijenio odredbe čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i čl. 166. st. 2. ZPP-a, odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14) kao i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12 i 157/13) i Tarifu sudskih pristojbi.

Primjenom tih odredbi tuženiku su dosuđeni troškovi:

- odgovor na tužbu u iznosu od 20.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. Tarife)
- ročište 31. listopada 2012. u iznosu od 20.000,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- ročište 1. listopada 2013. u iznosu od 20.000,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- podnesak od 9. listopada 2013. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8. t. 3. Tarife)
- podnesak 24. listopada 2013. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8. t. 3. Tarife)
- ročište 30. listopada 2013. u iznosu od 13.270,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- ročište 3. prosinca 2013. u iznosu od 13.270,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- ročište 23. siječnja 2014. u iznosu od 13.270,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife)
- sudske pristojbe za odgovor na žalbu u iznosu od 2.500,00 kn
- PDV 25%

Tuženiku nisu priznati troškovi podnesaka od 9. listopada 2013. i 24. studenog 2013. preko iznosa od 500,00 kn, jer se ne radi o taksativno navedenim podnescima iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, već o ostalim podnescima navedenim u Tbr. 8. t. 3. Tarife, za koje je predviđena nagrada ne veća od 500,00 kn.

Nadalje, troškovi za ročišta održana nakon djelomičnog povlačenja tužbe obračunata su primjenom Tbr. 7. t. 1. Tarife, u odnosu na sniženi tužbeni zahtjev (za troškove zastupanja u punom iznosu stranci pripada 13.270,00 kn umjesto zatraženih 20.000,00 kn).

Osim toga, tuženiku nije priznat niti zatraženi trošak pristojbe na prvostupanijsku odluku u iznosu od 5.000,00 kn, jer isti prethodno snosi tužitelj.

Dakle, tuženiku su priznati troškovi zastupanja u postupku pred prvostupanijskim sudom u iznosu od 100.810,00 kn; pripadajući PDV u iznosu od 25.202,50 kn kao i trošak pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, odnosno ukupno 128.512,50 kn, dok je istovremeno odbijen s viškom zahtjeva za trošak u iznosu od 78.987,50 kn.

Što se tiče troškova žalbenog postupka, tuženiku je priznat zatraženi iznos sastava žalbe (13.260,00 kn) uvećano za PDV, jer je isti u okvirima Tbr. 10. t. 1. Tarife, kao i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 5.000,00 kn.

Slijedom navedenog, tužitelju je naloženo platiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 146.772,50 kn, dok je tuženik odbijen sa zahtjevom za isplatu troškova postupka u iznosu od 78.987,50 kn.

Zagreb, 12. prosinca 2017.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

B. B. Oršić

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Braće Radića 2

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Varaždinu, u ime Republike Hrvatske, po sucu toga suda Mariji Levanić-Skerbić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja JASMINKA d.o.o. za faktoring, Savska cesta 41, Zagreb, OIB: 77805504491, kojeg zastupa punomoćnik Robert Demo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Juranović i dr. j.t.d. iz Nove Gradiške, Slavonskih graničara 8/I, protiv tuženika PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružičeva 29, OIB: 92510683607, kojeg zastupa punomoćnica Nevenka Volf Gruđen, odvjetnica iz Rijeke, Školjić 10, radi naknade štete, nakon zaključenja glavne rasprave na ročištu 23. siječnja 2014. godine, u nazočnosti punomoćnika tužitelja, te punomoćnice tuženika, na ročištu za objavu i uručenje presude 27. veljače 2014. godine,

presudio je

- I Nalaže se tuženiku PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružičeva 29, OIB: 92510683607, isplatiti tužitelju JASMINKA d.o.o. za faktoring, Savska cesta 41, Zagreb, OIB: 77805504491 na ime naknade štete iznos od 1.326.357,41 kn zajedno sa zateznim kamatama koje po godišnjoj stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, teku od dana donošenja ove presude do isplate, u roku od 8 dana.
- II Nalaže se tuženiku PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružičeva 29, OIB: 92510683607 nadoknaditi tužitelju JASMINKA d.o.o. za faktoring, Savska cesta 41, Zagreb, OIB: 77805504491, troškove parničnog postupka u iznosu od 219.762,50 kuna, u roku od 8 dana, dok se za iznos od 937,50 kuna, zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka odbija.

riješio je

Utvrdjuje se da je tužitelj djelomično povukao tužbu u odnosu na tuženika PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružičeva 29, i to za iznos od 673.642,59 kn, zajedno sa zatraženim zateznim kamatama.

Obrazloženje

Tužitelj je ovome sudu protiv tuženika NATURA AGRO d.o.o. u stečaju Đurđevac, Kolodvorska 21/A i PLODINE d.d. Rijeka podnio tužbu radi naknade štete.

U tužbi se navodi da su 4. siječnja 2011. g. tužitelj i NATURA AGRO d.o.o. Đurđevac, zaključili Sporazum o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava (solemniziranom kod javnog bilježnika) kojim su tužitelj i NATURA AGRO d.o.o. Đurđevac nesporno utvrdili da tužitelj kao vjerovnik ima prema NATURI AGRO d.o.o. Đurđevac kao dužniku neispunjenu tražbinu u iznosu od 2.000.000,00 kn uvećano za ugovornu kamatu po stopi od 13,20% godišnje koja teče od rokova dospijeca kako je ranije ugovoreno Ugovorom o reprogramu dospjelih obveza od 15.12.2010. Navedenim Sporazumom o osiguranju ugovoreno je zasnivanje založnog prava na pokretninama NATURE AGRO d.o.o. Đurđevac i to 300 tona konzumne jabuke prva klase i to po količini vrsti i kalibru kako je precizirano u čl. 4. Sporazuma, a koja jabuka je uskladištena u rashladnim komorama br. 14. i 15. hladnjače NATURE AGRO d.o.o. Đurđevac, te je ugovorena zabrana otuđenja i opterećenja predmeta zaloga bez odobrenja tužitelja. Sukladno čl. 5. Sporazuma tužitelj je zatražio upis založnog prava u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja, te je FINA, Služba upisa, Upisničko mjesto Bjelovar, dana 17. siječnja 2011. odredila glavni upis u ulošku glavne knjige br. 302-312/11, čime je tužitelj stekao založno pravo na predmetu osiguranja.

Nadalje se u tužbi navodi da je tijekom ovršnog postupka kojeg je pokrenuo protiv NATURE AGRO d.o.o. u stečaju, Đurđevac na založenim pokretninama, tužitelj obaviješten od stečajne upraviteljice ovršenika, da konzumne jabuke koje su predmet ovrhe i na kojima tužitelj ima založno pravo nisu zatečene kod stečajnog dužnika u trenutku inventure nakon otvaranja stečajnog postupka, već su prodane različitim kupcima.

Tužitelj nadalje tvrdi da je prema njegovim saznanjima njegov dužnik NATURA AGRO d.o.o. Đurđevac predmetnim jabukama raspolagao u periodu od 17. siječnja 2011. do 25. svibnja 2011. prodavši PLODINAMA d.d. (ovdje drugotuženik), a to je bilo nakon upisa založnog prava u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja.

Tužbenim zahtjevom, kojeg temelji na opisanom činjeničnom supstratu, tužitelj traži od prvo i drugo tuženika solidarnu naknadu štete u iznosu od 2.000.000,00 kn zajedno sa zateznim kamatama po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima od donošenja presude do isplate.

Tijekom postupka tužitelj je povukao tužbu u odnosu na tuženika NATURA AGRO d.o.o. u stečaju Đurđevac (u podnesku od 18.10.2013.-list 380 spisa) o čemu je sud riješio rješenjem od 13. siječnja 2014. (list 400-402 spisa).

U istom podnesku tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev tako da se isti sada odnosi samo na tuženika PLODINE d.d. Rijeka, te je smanjen s prvotno zatraženog iznosa od 2.000.000,00 kn na iznos od 1.326.357,41 kn, zajedno sa zateznim kamatama, pozivajući se na to da su jabuke koje su bile predmet zaloga u razdoblju od 17. siječnja 2011. do 25. svibnja 2011. prodavane tuženiku PLODINE d.d. Rijeka u ukupnoj vrijednosti od 1.326.357,41 kn.

Tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika tužitelj temelji na izvanugovornoj odgovornosti za štetu, držeći da je tuženik odgovoran za štetu tužitelju koja mu je prouzročena time što mu je onemogućeno namiriti se iz predmeta zaloga, a koji predmet zaloga je tuženik kupio, te

time povrijedio zabranu raspolaganja propisanu Zakonom o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (obrazloženje punomoćnika tužitelja s ročišta 30.10.2013.-list 387 spisa).

U odgovoru na tužbu tuženik PLODINE d.d. Rijeka osporava tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kako glede osnove tako i glede visine, osporava da je od NATURA AGRO d.o.o. kupio jabuke koje su bile predmet zaloga, pa slijedom toga ističe prigovor promašene pasivne legitimacije.

U podnesku od 09.10.2013. (list 98 spisa) i od 24.10.2013. (list 382) punomoćnica tuženika navodi da se u konkretnom slučaju radi o založnom pravu na generičkim stvarima, tzv. „lebdećem založnopravnom osiguranju“ uređenom člankom 6. st. 1. točka 2. i čl. 38. Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima, te da je prema tome protivnik osiguranja, NATURA AGRO d.o.o., bio ovlašten otuđiti pokretne stvari, a da založno pravo na jabukama prestaje njihovom predajom trećima ili njihovim odnošenjem iz ili sa određenog prostora.

Tužitelj tijekom postupka osporava da bi se radilo o tzv. lebdećem založnopravnom osiguranju, tvrdeći da su tužitelj i NATURA AGRO d.o.o. ugovorili obično založno pravo na pokretninama, odnosno na točno specificiranom predmetu zaloga, jer da se takva vrsta zaloga ne podrazumijeva sama po sebi kod zaloga na pokretninama, već bi u slučaju da je založno pravo bilo zasnovano na ukupnosti stvari to tako bilo određeno i u Sporazumu i pri upisu u glavnu knjigu Upisnika.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Sporazum o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava od 4.1.2012. (list 4-5), Ugovor o reprogramu od 15.12.2010. (list 6-7), izjavu tužitelja od 11.04.2011.g. (list 8), prijedlog za glavni upis od 17. siječnja 2011.g. i zaključak službe upisa, upisničko mjesto Bjelovar (list 9), prijedlog za ovrhu (list 9-11), zapisnik o pljenidbenom popisu i procjeni (list 12), očitovanje Nature Agro d.o.o. od 4.10.2011. uz inventurnu listu (list 14-20), dokumentaciju sa specifikacijom Jabuka od Nature agro d.o.o. (list 51-77), dokumentaciju Plodina d.d. predana od strane tuženika (list 100-208), izvadak iz knjige izlaznih dokumenata Nature agro d.o.o. (list 211-212), pojedinačne otpremnice izdane od strane Natura Agro d.o.o. za tuženika (list 213-379), e-mail poruke (list 393-395), ponudu od 1.3.2011. (list 399), saslušan je zakonski zastupnik tužitelja Gojko Mraović (list 405 spisa), te svjedoci Vera Škrinjar (list 93 spisa), Željko Vedriš (list 94), Nada Mesar (list 387), Nada Čilić (list 388), Krešimir Kovačević (list 397), Niko Vukić (list 407).

Budući da nije bilo daljnjih dokaznih prijedloga, sud je na ročištu 23. siječnja 2014. g. glavnu raspravu zaključio, te je potom presuđeno kao u izreci i usvojen tužbeni zahtjev, iz razloga koji slijede u nastavku obrazloženja.

U ovome predmetu iz priležee dokumentacije proizlaze sljedeće nesporne relevantne činjenice:

- tužitelj i trgovačko društvo NATURA AGRO d.o.o. Đurđevac su 04. siječnja 2011. g. sklopili Sporazum o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava (list 4-5 spisa), koji je solemniziran od strane javnog bilježnika Darka Matuleca iz Đurđevca,
- u čl. 4. navedenog Sporazuma je ugovoreno da na ime osiguranja potraživanja u iznosu od 2.000.000,00 kn uvećano za ugovornu kamatnu stopu od 13,20% godišnje dužnik (NATURA AGRO d.o.o. Đurđevac) dopušta vjerovniku (ovdje tužitelju) zasnivanje založnog prava na pokretnoj imovini dužnika i to na 300 tona

- konzumne jabuke prve klase koja je uskladištena kod dužnika na lokaciji u Đurđevcu, Stjepana Radića 130 i to u rashladnim komorama br. 14 i 15,
- konzumne jabuke na kojima je ugovoreno zasnivanje založnog prava određene su po sljedećim specifikacijama: sorti, cijeni, količini pojedine sorte, načinu pakiranja i kalibru jabuke (čl. 4. Sporazuma),
- u čl. 5. Sporazuma dužnik je dao dopuštenje vjerovniku da na temelju toga Sporazuma može upisati založno pravo na navedenim pokretninama, te zabranu otuđenja i opterećenja istih u korist trećih osoba bez odobrenja vjerovnika, u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja,
- dana 17. siječnja 2011. je Financijska agencija, Služba upisa, upisničko mjesto Bjelovar, na temelju prijedloga vjerovnika, provela predloženi glavni upis opisanog založnog prava, u ulošku glavne knjige br. 302-312/11 (list 9 spisa),
- nad trgovačkim društvom NATURA AGRO d.o.o. Đurđevac je s danom 24. svibnja 2011. otvoren stečajni postupak (rješenjem ovoga suda broj St-34/11-36 od 24.05.2011.),
- prema inventurnim listama sačinjenima 25.05.2011. prilikom inventure provedene po otvaranju stečajnog postupka (list 79-84 spisa) u skladištu-hladnjačama dužnika nisu zatečene nikakve jabuke.

Prema tome, NATURA AGRO d.o.o. Đurđevac nije prije otvaranja stečajnog postupka svom vjerovniku, ovdje tužitelju, podmirila dužni iznos od 2.000.000,00 kn, za osiguranje koje tražbine je zasnovano založno pravo na dužnikovim pokretninama-jabukama, niti se tužitelj, kao založni vjerovnik, uspio namiriti iz predmeta zalog, već je isti prodan trećima.

Sporno je između stranaka stoga postoji li odgovornost na strani tuženika, PLODINE d.d., za štetu koja je prouzročena tužitelju time što mu je onemogućeno namirenje iz založene stvari.

Sud je pažljivom analizom svih provedenih dokaza na način propisan u čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, dalje u tekstu: ZPP-a), utvrdio da postoji odgovornost tuženika za štetu nastalu tužitelju time što je onemogućen namiriti se iz predmeta zalog, založenih specificiranih konzumnih jabuka, sukladno javnobilježničkom Sporazumu o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava.

Založno pravo je ograničeno stvarno pravo na određenoj stvari koje ovlašćuje njegovog nositelja (založnog vjerovnika) da određenu tražbinu, ne bude li mu o dospjeću ispunjena, namiri iz vrijednosti te stvari, ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik (založni dužnik) dužan je to trpjeti (čl. 297. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima - „Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08 i 38/09, dalje u tekstu: ZV).

Sukladno odredbama čl. 299.- 308. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, dalje u tekstu: OZ-a) založno pravo moguće je steći kroz institut sudskog, odnosno javnobilježničkog osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na temelju sporazuma stranaka i to između ostalog i upisom založnog prava na pokretninama protivnika osiguranja (čl. 307. st. 1., vezano uz čl. 300. st. 1. toč. 3. OZ-a).

Zakonom o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (NN 121/05, dalje u tekstu: Zakon o upisniku) propisana je javna evidencija pokretnina i drugih imovinskih prava na kojima su osnovana osiguranja

vjerovnika, kako ona u postupku ovrhe, tako i ona u postupcima osiguranja, a koja se određuju prema odredbama Ovršnog zakona. Zakonom se uređuje ustrojstvo i sadržaj Upisnika, te vrste, pretpostavke i učinci upisa, te postupak upisa. Sukladno čl. 17. st. 1. navedenog Zakona o upisniku, javnobilježničko založno pravo na temelju sporazuma stranaka stječe se upisom u Upisnik.

U konkretnom slučaju iz dokumentacije u spisu (prijedloga za glavni upis-list 9 spisa) proizlazi da je tužitelj podnio prijedlog za upis svog založnog prava u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima kod Financijske agencije, te je na temelju tog prijedloga Služba upisa, Upisničko mjesto Bjelovar donijela zaključak broj 302-312711 od 17. siječnja 2011. (na poledini prijedloga za glavni upis), kojim je odobren glavni upis.

Prema čl. 19. Zakona o upisniku, zabrana otuđenja i opterećenja određenog predmeta ovrhe ili osiguranja djeluje prema trećima od trenutka primitka prijedloga za upis kod Službe upisa, osim ako im nije bila priopćena već prije toga na koji drugi način. Prema čl. 21. st. 4. Zakona o upisniku treći se od dana upisa ne mogu više pozivati na činjenicu da za upis nisu znali.

Dakle, sukladno odredbi čl. 19. Zakona o upisniku, zabrana otuđenja i opterećenja jabuka taksativno navedenih u upisanom založnom pravu u Upisniku, djelovala je i u prema tuženiku PLODINE d.d. Rijeka, kao trećoj osobi - redovitom kupcu založnog dužnika NATURE AGRO d.o.o. Naime, upravo je i svrha ustrojavanja navedenog Upisnika da pravnoposlovne zabrane (zabrane otuđenja i opterećenja) steknu upisom u Upisnik apsolutno djelovanje, znači da djeluju i prema trećima, a nemaju više samo obveznopravni učinak *inter partes*.

U spornom razdoblju od zasnivanja založnog prava na 300 tona konzumne jabuke u korist tužitelja (17.01.2011.), pa do otvaranja stečajnog postupka (24.05.2011.), založni dužnik je raspolagao sa svim jabukama na svojem skladištu. U momentu otvaranja stečajnog postupka u skladištu-hladnjačama založnog dužnika nije više postojao nikakav kontingent jabuka (što proizlazi iz inventurnih lista sačinjenima od strane stečajne upraviteljice 25.05.2011., odnosno dan nakon otvaranja stečajnog postupka) iz kojeg bi se „izlučile“ jabuke na kojima je zasnovano založno pravo u korist tužitelja sukladno Sporazumu o osiguranju. Time je tužitelj u potpunosti onemogućen u namirenju svoje tražbine iz predmeta zaloga.

Raspolaganjem založenim jabukama od strane založnog dužnika prema trećima, za tužitelja je nastala šteta koja se sastoji u gubitku sredstava osiguranja i onemogućavanju namirenja osigurane tražbine iz predmeta zaloga, te posljedično u nenamirenoj tražbini u ukupnom iznosu od 2 milijuna kuna uvećano za kamate (postojanje koje tražbine je nedvojbeno utvrđeno između tužitelja i NATURE AGRO d.o.o. u Sporazumu o osiguranju).

Svaka treća osoba (kupac konzumnih jabuka) koja je kupila od založnog dužnika u spornom razdoblju jabuku iste sorte iz istog skladišta koja je založena tužitelju, po stavu ovoga suda odgovara za naknadu štete založnom vjerovniku u visini vrijednosti nesavjesno stečenih konzumnih jabuka, iz razloga što je takvim raspolaganjem s konzumnim jabukama svaki kupac u omjeru svojeg stjecanja participirao u propasti predmeta zaloga.

Tuženik PLODINE d.d. bio je jedan od kupaca koji je kupio jabuke od NATURE AGRO d.o.o. radi daljnje prodaje istih u svojim distributivnim lancima. O tome je iskazivao

svjedok Niko Vukić, rukovoditelj poslovnice voća i povrća kod tuženika koji je u svom iskazu naveo da je od 2006-2011.g. NATURA AGRO d.o.o. bila tuženiku glavni domaći dobavljač za jabuke.

Svjedokinja Vera Škrinjar, referent financija u NATURA AGRO d.o.o. iskazivala je o načinu računovodstveno-knjigovodstvenog praćenja prodaje jabuka, te je pojasnila da isprava „izlazni promet od 17.1.2011. do 18.4.2011.“ (list 85 spisa) predstavlja prikaz izlaznog prometa, koji se vodio kompjuterski na kojemu se vidi koja vrsta artikla, u kojoj količini i po kojoj cijeni je prodana, i to po određenom periodu za kojeg je zadano potraživanje. Iskazala je da je kod NATURE AGRO d.o.o. postojala i mogućnost kompjuterskog pretraživanja prodaje jabuka prema pojedinim kupcima, ili su se mogle izvući same fakture na način da se zada određeni kupac i za određeno razdoblje se izlistaju fakture koje su ispostavljene tome kupcu.

Uzimajući u obzir gornje tumačenje svjedokinje – referenta financija kod NATURE AGRO d.o.o., te analizom dokumentacije u spisu (otpremnicama, rekapitulacije izlaza i konto kartice kupca za Plodine d.d.) proizlazi da je u konkretnom spornom razdoblju (nakon zasnivanja založnog prava 17.01.2011. do otvaranja stečaja 24.05.2011.) tuženiku prodano od strane založnog dužnika konzumnih jabuka u ukupnoj vrijednosti od 1.326.357,41 kn. Navedeno proizlazi iz izvoda iz knjige izlaznih dokumenata za navedeno razdoblje u odnosu na kupca Plodine d.d. (list 211-212 spisa), gdje su prikazane sve otpremnice, odnosno fakture koje je NATURA AGRO d.o.o. ispostavila prema kupcu PLODINE d.d.. Iz podataka u otpremnicama (list 213-379 spisa) o vrsti i klasi jabuka proizlazi da se radi o jabukama koje odgovaraju jabukama koje su bile predmet zaloga.

Iz iskaza svjedoka Vedriša, voditelja hladnjače i Nade Mesar, koja je bila skladištar hladnjače, proizlazi da su se u vrijeme zasnivanja zaloga jabuke nalazile samo u tri komore br. 13, 14 i 15, a druge su bile prazne, što je podudarno sa specifikacijom predmeta zaloga iz čl. Sporazuma o osiguranju, gdje se navodi da se založene jabuke nalaze u komorama br. 14 i 15. Osim toga je voditelj hladnjače bio upoznat od predstavnika tužitelja da na jabukama uskladištenima u hladnjači tužitelj polaže pravo, ali da je od svoje uprave dobio naputak da se s njima postupa uobičajeno.

Iz navedenog slijedi zaključak da je tuženik kupnjom jabuka u vrijednosti od 1.326.357,41 kn, prouzročio za tužitelja propast predmeta zaloga u navedenoj vrijednosti.

Odgovornost tuženika, kao treće osobe, za štetu koja je propašću predmeta zaloga nastala za tužitelja, proizlazi iz apsolutnog djelovanja zabrane otuđenja i opterećenja predmeta zaloga, koja zabrana je u konkretnom slučaju postojala prema trećima, primjenom čl. 19. Zakona o upisniku. Od upisa založnog prava u Upisnik nitko se više nije mogao pozivati na to da mu zabrana otuđenja i opterećenja predmeta zaloga nije bila poznata.

U konkretnom slučaju tuženikovo nesavjesno postupanje proizlazi i iz toga što je tuženik tužitelj izravno obavijestio o postojanju svog založnog prava na 300 tona konzumnih jabuka NATURE AGRO d.o.o.. Da je tuženiku bilo poznato postojanje zaloga na konzumnim jabukama kojima se trgovalo između tuženika i NATURE AGRO d.o.o. proizlazi iz sljedećeg.

Iz e-mail korespondencije između odgovornih osoba tužitelja i tuženika (list 393-395 spisa) i ponude od 1.3.2011. (list 399 spisa) koju je tužitelj dostavio u privitku e-mail poruke poslano odgovornim osobama tuženika, proizlazi da je osoba ovlaštena na zastupanje tužitelja kao založnog vjerovnika Senad Mraović, neposredno vršio ponude predmeta zaloga tuženiku, na što je kao založni vjerovnik bio ovlašten.

Naime, u ponudi od 01.03.2011. (list 399 spisa) je vidljivo da tužitelj obavještava tuženika i nudi mu jabuke od NATURE AGRO d.o.o. i to 300 tona jabuka na kojima tužitelj ima založno pravo.

Saslušani član uprave tužitelja Gojko Mraović iskazao je da je tužitelj, s obzirom na poteškoće koje su se događale u poslovanju NATURE AGRO d.o.o. prije otvaranja stečaja, pokušalo pronaći kupca za jabuke u tužiteljevom zalogu. On je dovodio neke kupce iz Italije i Slovenije u NATURU AGRO d.o.o., te mu je tadašnji direktor NATURE AGRO d.o.o. rekao da neka ne tražim te kupce izvan Hrvatske, jer da će bolju cijenu dati Plodine d.d.. Zato je želio uspostaviti kontakt sa Plodinama d.d. i dogovoriti s njima isporuku tih jabuka. Iskazao je da je operativno posao oko zasnivanja zaloga na jabukama i daljnju korespondenciju vodio Senad Mraović, koji je tada bio također član uprave, koji je i slao ponude u Plodine d.d. u svezi prodaje tih založenih jabuka i to putem e-maila. On je u konačnici dobio povratnu informaciju da se g. Vukić iz Plodina izjasnio da ne žele preko tužitelja kupovati jabuke, nego da će jabuke kupiti direktno od NATURE AGRO d.o.o.

Svjedok Niko Vukić, rukovoditelj poslovnice voća i povrća kod tuženika potvrdio je da mu je od strane tužitelja bila prosljeđena e-mail poruka sa ponudom za kupnju jabuka od NATURE AGRO d.o.o. Iskazao je da ta ponuda tuženiku nije bila prihvatljiva, jer su uspoređujući cijene, zaključili da prilikom kupnje tih jabuka direktno od NATURE AGRO d.o.o. mogu dobiti povoljnije cijene zbog rabata koji ostvaruju od njih. Stoga nisu ušli dalje u bilo kakve pregovore za kupnju tih jabuka preko tužitelja.

Iz navedenog se dakle zaključuje da je tuženik imao saznanja da tužitelj ima pravo odvojenog namirenja iz predmetnih jabuka, ali se oglasio na tužiteljeve ponude i predmetne jabuke kupio je od NATURE AGRO d.o.o.. Međutim, nakon primitka navedene ponude od 01.03.2011., tuženik se ni na koji način nije mogao pozivati na to da mu postojanje založnog prava, te zabrane otuđenja založenih jabuka nije bilo poznato.

Glavnu argumentaciju u prilog nepostojanja odgovornosti za onemogućavanja tužitelja u namirenju tražbine putem predmeta zaloga, tuženik nalazi u opravdanju nedostatkom saznanja o tome da kupuje upravo jabuku na kojoj postoji pravo zaloga, te da se iz dokumentacije u spisu ne može zaključiti da je upravo tuženik u spornom razdoblju kupio upravo jabuke na kojima je tužitelj imao založno pravo i to upravo u navedenoj vrijednosti od 1.326.357,41 kn.

Međutim, kao što je navedeno, iz dokumentacije u spisu i saslušanja svjedoka proizlazi da je je u spornom razdoblju jabuka bila skladištena samo u tri komore, da je u sporazumu u osiguranju navedeno da jabuka koja se zalaže se nalazi u komorama br. 14 i 15., da je u spornom razdoblju od upisa založnog prava u Upisnik do otvaranja stečaja NATURA AGRO d.o.o. prodala sve jabuke, (jer na dan inventure, neposredno nakon otvaranja stečajnog postupka 25.05.2011. nije bilo više jabuka u skladištu-komorama NATURE AGRO d.o.o.), a od toga je u tom spornom razdoblju tuženik kupio jabuke u vrijednosti od 1.326.357,41 kn. Svjedok Kresimir Kovačević, koji je bio voditelj prodaje kod NATURA AGRO d.o.o. do otvaranja stečaja, u svom iskazu je izjavio da zna da je sva jabuka u hladnjači bila ugovorena za prodaju Plodinama, koje su bile najveći kupac NATURE AGRO d.o.o., za kojeg se računalo da će im se isporučiti sva jabuka koja će zadovoljavati njihove potrebe.

Iz iznijetoga nedvojbeno slijedi zaključak da je tuženik kupnjom jabuka od založnog dužnika upravo u razdoblju nakon zasnivanja i upisa založnog prava na 300 tona konzumnih jabuka, te njihovom daljnjom prodajom i potrošnjom (čime su jabuke prestale postojati),

sudjelovao u tome da je u konačnici došlo do propasti predmeta zalog (gledano s pozicije založnog vjerovnika), te je time bespravno onemogućio tužitelja u namirenju svoje tražbine iz predmeta zalog a tužitelju prouzročio štetu najmanje u iznosu od 1.326.357,41 kn.

Ovdje treba navesti da je svjedok Niko Vukić, rukovoditelj poslovnice voća i povrća kod tuženika, na upit suda da se izjasni je li mu bilo poznato da na jabukama koje su skladištene kod NATURE AGRO d.o.o. postoji pravo zalog a u korist tužitelja odgovorio je da smatra da je iz primljene ponude mogao zaključiti da postoji pravo zalog a u korist tužitelja na jabukama koje nude, ali da mu to tada nije bilo bitno, jer nije smatrao da će NATURA AGRO d.o.o. nuditi upravo te jabuke na kojima postoji zalog, a osim toga u ponudi Jasminke d.o.o. je stajalo da se jabuke koje nude nalaze u posjedu Jasminke d.o.o., pa je smatrao da oni to fizički i kontroliraju.

Međutim, kao savjestan, uredan i odgovoran gospodarstvenik, primjenom dužne pažnje, tuženik je trebao voditi računa o tome da nakon zasnivanja založnog prava na 300 tona konzumnih jabuka specifičirane sorte, ne ulazi olako u kupnju tih sorti jabuka od založnog dužnika, naročito nakon što je i sam založni vjerovnik, ovdje tužitelj, obavijestio tuženika o svom založnom pravu. Ignorirajući postojanje založnog prava i zabrane otuđenja i opterećenja predmeta zalog a, tuženik se izvrnuo odgovornosti za štetu koja je gubitkom predmeta zalog a nastala za tužitelja kao založnog vjerovnika.

Izvanugovorna odgovornost za štetu je obveznopravni odnos u kojemu je jedna strana dužna drugoj naknaditi štetu, a druga strana je od prve ovlaštena takvu naknadu zahtijevati, te taj odnos nastaje pod pretpostavkom da je štetnik počinio radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži naknadu štete i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i posljedice. Sve navedene pretpostavke moraju se ispuniti kumulativno, te ako jedna izostane nema odgovornosti za štetu. Prema odredbi čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, dalje u tekstu: ZOO-a) šteta je unanjene nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

U konkretnom slučaju sud je utvrdio postojanje svih elemenata za odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju. Šteta koja je nastala tužitelju sastoji se u gubitku, odnosno otuđenju i propasti predmeta zalog a i time onemogućavanju tužitelja u namirenju svoje tražbine iz predmeta zalog a, štetna radnja tuženika odnosi se na kupnju i daljnju prodaju predmeta zalog a-konzumnih jabuka nakon upisa zabrane otuđenja i opterećenja u Upisniku u korist tužitelja, a uzročnost se nalazi u tome da tuženik nije kupio i dalje distribuirao predmet zalog a, tužitelj ne bi bio onemogućen u ostvarenju svog prava na namirenje osigurane tražbine iz predmeta zalog a. Kupnjom konzumnih jabuka od NATURE AGRO d.o.o. i stavljanjem istih u prodaju radi potrošnje, tuženik je bio svjestan da će time onemogućiti tužitelja u ostvarivanju tužiteljeve tražbine prema NATURI AGRO d.o.o. na predmetu zalog a, te da time tužitelju nanosi štetu.

Tijekom postupka je tuženik iznio prigovor da se u konkretnom slučaju radi o tzv. lebdećem založnom pravu, te da je stoga založni dužnik bio ovlašten otuđiti pokretne stvari, da založno pravo na jabukama prestalo njihovom predajom trećima ili njihovim odnošenjem iz određenog prostora.

Ovaj tuženikov prigovor nije osnovan, jer je utvrđeno da se u konkretnom slučaju radi o klasičnom založnom pravu na pokretninama (bez predaje u posjed založnom vjerovniku),

zasnovanom između tužitelja i prvotuženika sukladno čl. 307. Ovršnog zakona, dakle kao javnobilježničko osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnog prava upisom založnog prava na određenim pokretninama protivnika osiguranja.

Predmet lebdećeg založnog pravnog osiguranja su pokretne stvari koje su određene po rodu (generične stvari), odnosno ukupnost svih pokretnina, kojima je zajedničko da se nalaze u ili na određenom prostoru (čl. 38. st. 1. Zakona o upisniku). Zamjenljive stvari ili generične stvari su one koje se u pravnom prometu određuju po vrsti, rodu, broju, mjeri i td. Nezamjenljive stvari (species) su one koje u prometu dolaze kao strogo određena pojedinost, individualnost. Kod pitanja radi li se u nekom konkretnom slučaju o zamjenljivim ili nezamjenljivim stvarima nije uvijek odlučan objektivni kriterij prirodne kvalitete, nego se uzima u obzir i volja stranaka. U odnosu na klasično založno pravo, kod lebdećeg založnog pravnog osiguranja dužnik, odnosno protivnik osiguranja može otuđivati stvari na kojima je zasnovano lebdeće založno pravo osiguranje, pri čemu založno pravo na iznesenim stvarima prestaje, ali će se prostirati na stvarima koje je dužnik, odnosno protivnik osiguranja naknadno unese u određeni prostor (čl. 38. st. 4. i 5. Zakona o upisniku).

U konkretnom slučaju, s obzirom na specifikaciju predmeta zaloga u čl. 4. Sporazuma o osiguranju (list 4 spisa), radi se o tome da je predmet na kojem je zasnovano javnobilježničko založno pravo osiguranje individualno određen, ali se pored toga taj predmet nalazi unutar prostora koji bi mogao biti u režimu lebdećeg založnog pravnog osiguranja, kao dio *genusa*. Time se tužitelj izložio visokom stupnju opasnosti da će ostati nenamiren, što se u konačnici i dogodilo, ali to ne upućuje na zaključak da se radilo o lebdećem založnom pravu osiguranja iz čl. 38. st. 1. Zakona o upisniku. To osim iz razloga preciznog individualiziranja predmeta i stoga što u čl. 5. st. 1. Sporazuma o osiguranju stoji da će se upisati zabrana otuđenja založenih pokretnina u korist trećih osoba bez odobrenja vjerovnika. Dakle, zasnovano je založno pravo na određenim pokretninama – određenim jabukama koje su se nalazile u skladištu društva NATURA AGRO d.o.o., te je upisom u Upisnik publicirana zabrana otuđenja i opterećenja tih jabuka.

Prema tome, kao što je navedeno, iz Sporazuma o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava (list 4-5 spisa) proizlazi da je založno pravo na predmetu zaloga (konzumnim jabukama specificiranim u čl. 4. Sporazuma) ugovoreno između tužitelja i NATURA AGRO d.o.o. sukladno čl. 307. OZ-a, dakle kao javnobilježničko osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnog prava upisom založnog prava na pokretninama protivnika osiguranja. Sukladno čl. 339. st. 1. ZV-a tužitelj kao založni vjerovnik ima pravo zahtijevati od vlasnika zaloga i svake treće osobe da trpi namirenje tražbine vjerovnika iz predmeta zaloga. No u konkretnom slučaju su konzumne jabuke koje su bile predmetom zaloga prestale postojati, jer je založni dužnik NATURA AGRO d.o.o. konzumne jabuke nakon zasnivanja založnog prava, pa do otvaranja stečajnog postupka u cijelosti prodao svojim kupcima, koji pak su daljnjom prodajom i potrošnjom doveli do prestanka postojanja predmeta zaloga.

Temeljem svega navedenoga, tuženik je kao treća osoba kupnjom jabuka od založnog dužnika upravo u razdoblju nakon zasnivanja i upisa založnog prava na 300 tona konzumnih jabuka, te njihovom daljnjom prodajom i potrošnjom (čime su jabuke prestale postojati), sudjelovao u tome da je u konačnici došlo do propasti predmeta zaloga (gledano s pozicije založnog vjerovnika), te je time bespravno onemogućio tužitelja u namirenju svoje tražbine iz predmeta zaloga i tužitelju prouzročio štetu najmanje u iznosu od 1.326.357,41 kn, koliko je jabuka u spornom razdoblju kupio. Stoga je dužan nadoknaditi tužitelju štetu u navedenom

Poslovni broj: 7 P-1024/11-35

iznosu od 1.326.357,41 kn (temeljem čl. 1045., vezaño uz čl. 1089. ZOO-a), na koji iznos tužitelj ima pravo i na zatezne kamate, koje tužitelj traži od dana donošenja presude do isplate (iako na naknadu novčane materijalne štete kamata teče od dana nastanka štete, temeljem čl. 1086. ZOO-a). Stopa zatezne kamate određena je primjenom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

Stoga je usvojen tužbeni zahtjev kao pod točkom I izreke.

Odluka o troškovima parničnog postupka iz točke II izreke temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a.

Tužitelju je priznat kao osnovani trošak u iznosu od 219.762,50 kuna, koji trošak se odnosi na sastavljanje tužbe u iznosu od 20.000,00 kn (Tbr. 8./1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine“ broj 148/09, dalje u tekstu: Tarife), za zastupanje tužitelja na ročištima 31.10.2012. i 1.10.2013. u iznosu od po 20.000,00 kuna za svako navedeno ročište (Tbr. 9./1. Tarife), za sastav podneska od 18.10.2012. i od 10.09.2013. iznos od 20.000,00 kn za svaki (Tbr. 8./1 Tarife), za sastav podneska od 18.10.2013., te 31.10.2013. iznos od 13.270,00 kn za svaki (Tbr. 8./1. Tarife), za zastupanje na ročištima 30.10.2013., 03.12.2013., te 23.01.2014. iznos od po 13.270,00 kn za svako ročište (Tbr. 9./1 Tarife), za pristup punomoćnika tužitelja na ročište za objavu i uručenje presude iznos od 500,00 kuna (Tbr. 9./3 Tarife), što ukupno daje iznos od 166.850,00 kn, čemu se pribraja trošak PDV-a na gornje iznose u ukupnom iznosu od 41.712,50 kn (Tbr. 42, Tarife), putni trošak za četiri saslušana svjedoka u iznosu od po 300,00 kn, ukupno 1.200,00 kn, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kuna, te na presudu u iznosu od 5.000,00 kn.

Tužitelju primjenom čl. 155. st. 1. ZPP-a, nije priznat zatraženi trošak za konferenciju sa strankom i razmatranje spisa i pribavljanje isprava, jer tužitelj nije dokazao da se radi o troškovima koji su bili nužni za vođenje ovoga postupka. Stoga je za ukupni iznos od 937,50 kn odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka.

U izreci rješenja riješeno je o tužiteljevom smanjenju tužbenog zahtjeva, primjenom čl. 193. ZPP-a, budući da smanjenje tužbenog zahtjeva (sa prvotno zatraženog iznosa od 2.000.000,00 kn na 1.326.357,41 kn) ima pravni učinak povlačenja tužbe.

U Varaždinu, dana 27. veljače 2014. godine

SUDAC:

Marija Levanić-Škerbić, v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana kada je održano ročište na kojemu je presuda objavljena, u 3 primjerka, putem ovog suda, s time da o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

1. za tužitelja – OD JURANOVIĆ i dr., j.t.d. Zagreb

2. za tuženika – pun. Nevenka Volf Gruden, odvjetnica iz Rijeke.

Istovjetnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava

Upravitelj
sudske pisarnice
Darinka Matijević

ODVJETNIČKO DRUŠTVO JURANOVIĆ i dr. j.t.d.

Nova Gradiška, Slavonskih graničara 8/I

Članovi Društva: odvjetnik Igor Juranović i odvjetnik Robert Demo

Upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu Tt-10/661-2, MBS: 050049278

OIB: 20297422810, MB: 2694123

E-mail: odvjetnik.juranovic@sb.t-com.hr, tel.: 035 363547, 035 331310, fax: 035 331311

žiro-račun: 2360000-1102170843 Zagrebačka banka d.d.

TRGOVAČKI SUD VARAŽDIN

Na br.:7 P-1024/11

Pravna stvar:

Tužitelj: **JASMINKA d.o.o. za factoring**, Savska cesta 41, Zagreb, OIB:77805504491, prema ovlaštenju direktora Gojka Mraović, zastupan po ovom odvjetničkom društvu

Tuženici: **1.NATURA AGRO d.o.o.**, Đurđevac, Kolodvorska 21/A OIB:77805504491, zastupan po stečajnoj upraviteljici Sanji Mihalić, odvjetnici iz Varaždina, Alojzija Stepinca 1,
2.PLODINE d.d. za trgovinu i usluge, Rijeka, Ružićeva 29, OIB:92510683607

radi: naknade štete

Ž A L B A

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu br.:7 P-1024/11-30 od 13. siječnja 2014.g. sud je u ad.I. izreke utvrdio da je tužitelj povukao tužbu u odnosu na prvotuženika te je u ad.II. izreke rješenja naložio tužitelju nadoknaditi prvotuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 133.750,00 kuna.

Tužitelj smatra da je odluka suda u pogledu naknade troškova prvotuženiku nezakonita.

Sud kod odlučivanja o troškovima parničnog postupka u pogledu naknade troškova prvotuženiku nije uzeo u obzir odredbu iz čl.156. st.1. ZPP koja govori o naknadi troškova prema načelu culpae, već primjenjuje odredbu iz čl.158. ZPP temeljem koje odredbe tužitelj koji povuče tužbu dužan je nadoknaditi troškove parničnog postupka. Prvotuženik je potraživao troškove parničnog postupka temeljem odredbe iz čl. 158. st.1. ZPP.

Sud ne prihvaća stav tužitelja da je prvotuženik svojom krivnjom isprovocirao postupak protiv sebe(u kom slučaju bi bio odgovorna za troškove parničnog postupka po načelu culpae) već zauzima stav da je tužitelj, ukoliko je kod istoga postojala neizvjesnost u pogledu pasivne legitimacije prvotuženika, trebao podnijeti tzv. stupnjevit tužbu koja bi omogućila tužitelju pribavu dokumentacije za koju smatra da je zajednička za obje strane te na osnovu takve dokumentacije da je mogao procijeniti hoće li ili ne u odnosu na prvotuženika postaviti tužbeni zahtjev radi naknade štete.

Prije svega, tužitelj ističe da je prvotuženik svojom krivnjom isprvocirao podnošenje tužbe radi naknade štete budući prije pokretanja ovog parničnog postupka, a u tijeku ranije pokrenutog ovršnog postupka nije na tužiteljevo traženje dostavio relevantnu dokumentaciju iz koje bi se moglo utvrditi da li se u odnosu na prvotuženika *može podnijeti izravna tužba*. Tužitelj ističe da je neupitna odgovornost prvotuženika za štetu budući je svjesno raspolagao predmetom zalogu iako je znao da time oštećuje tužitelja i bez obzira kada je raspolagao predmetom zalogu, međutim *u vrijeme utuženja sporno je bilo s procesnog stajališta da li se protiv prvotuženika koji je u vrijeme utuženja bio u stečaju može podnijeti izravna tužba* ili tužitelj svoju tražbinu temeljem odštetne odgovornosti mora prijaviti u stečaju kao stečajni vjerovnik. Dopuštenost izravne tužbe u odnosu na prvotuženika bila je u zavisnosti od činjenice da li je prvotuženik predmetom zalogu raspolagao prije (tužba nije dopuštena) ili nakon otvaranja prethodnog stečajnog postupka (tužba dopuštena). S obzirom da prije utuženja prvotuženik nije dostavio tražene podatke tužitelju, štoviše tijekom ranije pokrenute ovrhe nije dopustio pregled prostorija kako bi se predmetna činjenica utvrdila, tužitelj je zaista bio u neizvjesnosti, međutim ne u pogledu pasivne legitimacije (budući je prvotuženik u svakom slučaju odgovoran) već u pogledu dopuštenosti tužbe kao procesne pretpostavke.

S procesnog stajališta (s obzirom na pokrenuti stečaj) podnošenje tzv. stupnjevite tužbe gdje glavni zahtjev, između ostalih, predstavlja zahtjev za dostavom podataka nije dopušteno.

Naime, sukladno čl. 96. Stečajnog zakona (N.N.br.: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04 i 82/06) stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku što znači da je zabranjeno mimo stečaja ostvarivati **bilo koju tražbinu**, dakle novčanu i nenovčanu tražbinu. Ista odredba upućuje da je zabranjeno protiv stečajnog dužnika pokretati parnične i ovršne postupke izuzev zakonom predviđenih slučajeva (u slučaju osporavanja vjerovnikove tražbine, u slučaju počinjenja štete za vrijeme stečaja itd.).

Dakle, nakon pokrenutog stečajnog postupka tužitelj nije bio ovlašten protiv prvotuženika podnositi tzv. stupnjevit tužbu budući se prethodni zahtjev (iako nenovčani) iz tzv. stupnjevite tužbe može ostvarivati samo u stečaju. Međutim, i u slučaju podnošenja tzv. stupnjevite tužbe, a nakon pribavljanja traženih relevantnih podataka u pogledu raspolaganja predmetom zaloga također bi se utvrdila nedopuštenost tužbe u odnosu na prvotuženika i time prema shvaćanju suda odgovornost za troškove.

Ipak, kako podnošenje tzv. stupnjevite tužbe protiv prvotuženika u stečaju nije dopušteno te uzimajući u obzir da je prije podnošenja izravne tužbe tužitelj zatražio od stečajnog upravitelja (koji je zakonski zastupnik prvotuženika) dostavu relevantnih podataka kako bi se ocijenila dopuštenost izravne tužbe radi naknade štete te s obzirom da takvi podaci tužitelju nisu bili dostavljeni, štoviše bili su prešućeni iako je prvotuženik traženim podacima raspolagao, tužitelj je prema dostupnim saznanjima podnio tužbu i protiv prvotuženika.

Dakle, prvotuženik je raspolagao traženim podacima (zajedničkim ispravama) no svjesno ih je prešutio i na taj način isprvocirao sudski postupak protiv sebe i tek u tijeku parnice na poziv suda dostavlja tražene podatke u tijeku dokaznog postupka.

Iz rečenog razloga tužitelj smatra da je prvotuženik takvim postupanjem prouzročio podnošenje tužbe protiv sebe i sve parnične troškove koje je imao u parničnom postupku te da je sud trebao kod odluke o troškovima prvotuženiku primijeniti odredbu iz čl. 156. ZPP, dakle primjenom načela culpa prvotuženikov zahtjev za naknadom troškova odbiti.

S obzirom na rečeno tužitelj

p r e d l a ž e

da Visoki trgovački sud RH žalbu usvoji i pobijano rješenje u pogledu troškova parničnog postupka preinači na način da se prvotужenik odbija sa zahtjevom za naknadu troškova.

Novoj Gradiški 20. siječnja 2014.g.

Tužitelj
po

DVJETNIČKO DRUŠTVO
JURANOVIĆ I Z. I. Z.
Bavonskih granica
NOVA GRADIŠKA
Robert Demo

Troškovi:

- sastav žalbe iznos od.....
- PDV(25%) iznos od.....

2.500,00 kuna
625,00 kuna

ukupno:3.125,00 kuna

ODVJETNIČKO DRUŠTVO JURANOVIĆ i dr. j.t.d.

Nova Gradiška, Slavonskih graničara 8/I

Članovi Društva: odvjetnik Igor Juranović i odvjetnik Robert Demo
Upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu Tt-10/661-2, MBS: 050049278

OIB: 20297422810, MB: 2694123

E-mail: odvjetnik@juranovic.eu, robert.demo@juranovic.eu,

tel.: 035 363547, 035 331310, fax: 035 331311

IBAN: HR6923600001102170843 Zagrebačka banka d.d.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD ZAGREB

Na br.:Povrv-8964/11

Pravna stvar:

Tužitelj: **JASMINKA d.o.o. za factoring**, Savska cesta 41, Zagreb, OIB:29551422308, prema ovlaštenju direktora Gojka Mraović, zastupano po odvjetnicima iz OD JURANOVIĆ i DR. j.t.d. Nova Gradiška, Slavonskih graničara 8/I

Tuženik: **ŽELJKO BLAŽOK** iz Đurđevca, Preradovićeve 5, OIB:77285372021, zastupan po punomoćniku Ivanu Kalebu iz OD Ećimović & Kaleb d.o.o. Zagreb

Radi: isplate

V.p.s.: 3.477.606,18 kuna

REVIZIJA

- zbog pogrešne primjene materijalnog prava
- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka

Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu br.: 13 Povrv-8964/11-30 od 17.06.2016.g. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške br.:Ovr-33/11 od 22.03.2011.g. u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos od 3.477.606,18 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 4.03.2011.g. do isplate kao i da isplati trošak ovršnog postupka u iznosu od 49.032,20 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22.03.2011.g. do isplate.

U toč.II izreke ukinut je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške br.:Ovr-33/11 od 22.03.2011.g. u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos od 3.873,90 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 4.03.2011.g. do isplate kao i da isplati trošak ovršnog postupka u iznosu od 996,00 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22.03.2011.g. do isplate.

U toč.III izreke prvostupanjske presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 394.691,50 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 17.06.2016.g. do isplate.

Protiv prvostupanjske presude tuženik je dana 20.06.2016.g. izjavio žalbu zbog svih žalbenih razloga te je Županijski sud u Varaždinu svojom presudom i rješenjem br.:26 Gž-1680/16-2 od 19.12.2017.g. prihvatio žalbu tuženika i preinačio prvostupanjsku presudu u toč.I i toč.III izreke na način da je ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrši javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške br.:Ovr-33/11 od 22.03.2011.g. u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos od 3.477.606,18 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 4.03.2011.g. do isplate kao i trošak ovršnog postupka u iznosu od 49.032,20 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22.03.2011.g. do isplate te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 200.833,25 kuna kao i trošak žalbenog postupka u iznosu od 60.587,50 kuna, sve u roku od 3 dana.

I. Temeljem čl.382. st.1. toč.1. i 3. ZPP tužitelj podnosi reviziju protiv drugostupanjske presude.

Drugostupanjski sud je odlučujući o tužbenom zahtjevu nepravilno primjenio materijalno pravo te počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. toč.11. ZPP, odnosno bitnu povredu predredaba parničnog postupka iz čl.354.st.1. u vezi čl.8. ZPP koja povreda je učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom.

Bitna povreda odredaba parničnog postupka

U razlozima pobijane drugostupanjske presude drugostupanjski sud na temelju izvedenih dokaza i utvrđenih činjenica putem prvostupanjskog suda sadržajno donosi potpuno drugačiji zaključak o relevantnom činjeničnom stanju te na taj način odlučuje sukladno odredbi čl.273.a.ZPP.

Naime, na temelju provedenih dokaza i utvrđenih činjenica prvostupanjski sud je zaključio kako je tuženik potpisao mjenicu kao avalist jer se njegov potpis nalazi na licu mjenice u skladu sa čl.30.st.3. Zakona o mjenici, a isto proizlazi i iz mjenične izjave od 14.01.2009.g.

S druge strane, drugostupanjski sud na temelju utvrđenih činjenica smatra da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je tuženik osobno potpisao mjenicu kao avalist te da je pogrešnom primjenom čl.30. i čl.31.st.1. Zakona o mjenici obveza tuženika na isplatu mjenične obveze održavanjem na snazi platnog naloga toč.I izreke presude.

Tužitelj ističe da je drugostupanjski sud svoj zaključak o tome da tuženik nije potpisao mjenicu kao avalist donio na temelju nesavjesne i nebrzižljive ocjene provedenih dokaza, poglavito nakon uvida u predmetnu mjenicu serije A br.:06042885 izdanu u Đurđevcu 3.03.2011.g. i mjeničnu izjavu od 14.01.2009.g.

Nesavjesnom i nebrzižljivom ocjenom provedenih dokaza drugostupanjski sud je zaključio da se na licu predmetne mjenice na mjestima oznake trasanta, trasata i akceptanta nalazi otisnuti žig pravne osobe Natura Agro d.o.o., Đurđevac, Basaričekova 16 i potpis tuženika kao ovlaštene osobe(direktora) Natura Agro d.o.o. dok je na poleđini mjenice napisano ime i prezime tuženika, adresa njegova prebivališta i njegov JMBG, pa da se stoga na licu mjenice, protivno stajalištu prvostupanjskog suda, ne nalazi potpis tuženika osobno kao fizičke osobe u svojstvu avalista jer se njegov potpis, uz otisnuti žig pravne osobe, odnosi na potpis ovlaštene osobe tvrtke Natura Agro d.o.o. na označenim mjestima u svojstvu trasanta, trasata i akceptanta mjenice.

Dakle, nesavjesnom i nebrzižljivom ocjenom provedenih dokaza, drugostupanjski sud zanemaruje da je tuženik potpisao mjenicu na još jednom mjestu i to na licu mjenice bez oznake da to čini u ime druge osobe što znači da je tuženik osobno potpisom preuzeo mjeničnu obvezu kao avalist sukladno čl.30.st.3. Zakona o mjenici.

Naime, na licu predmetne mjenice na mjestima oznake trasanta, trasata i akceptanta doista se nalazi ostisnuti žig pravne osobe Natura Agro d.o.o., Đurđevac, Basaričekova 16 i potpis tuženika kao ovlaštene osobe(direktora) Natura Agro d.o.o., **međutim na licu mjenice se nalazi i četvrti potpis tuženika bez oznake da to čini u ime druge osobe.**

Također, iz mjenične izjave od 14.01.2009.g. evidentno proizlazi da je tuženik istu osobno potpisao uz naznaku da potpisuje kao avalist bez otisnutog pečata tvrtke Natura Agro d.o.o. iz koje izjave nedvojbeno proizlazi da je tuženik preuzeo mjeničnu obvezu kao avalist.

Na opisani način, odnosno nesavjesnom i nebrižljivom ocjenom provedenih dokaza drugostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.1. u vezi čl.8. ZPP.

Osim toga, u razlozima drugostupanjske presude o odlučnoj činjenici postoji proturječnost između onoga što se u razlozima drugostupanjske presude navodi o sadržaju isprava i samih isprava jer drugostupanjski sud navodi kako se na licu mjenice ne nalazi potpis tuženika osobno kao fizičke osobe u svojstvu avalista, odnosno da se njegov potpis, uz otisnuti žig pravne osobe, odnosi na potpis ovlaštene osobe tvrtke Natura Agro d.o.o. na označenim mjestima u svojstvu trasanta, trasata i akceptanta mjenice, iako iz sadržaja mjenice evidentno proizlazi da je tuženik potpisao mjenicu na još jednom mjestu i to na licu mjenice bez oznake da to čini u ime druge osobe što znači da je tuženik osobno potpisom preuzeo mjeničnu obvezu kao avalist sukladno čl.30.st.3. Zakona o mjenici. Na opisani način, drugostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. toč.11. ZPP.

Nadalje, u drugostupanjskoj presudi nema razloga o relevantnoj činjenici, odnosno drugostupanjski sud uopće ne percipira niti analizira što bi značio tuženikov četvrti potpis na licu mjenice serije A br.:06042885 i u koju svrhu je dan čime je također počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2. toč.11. ZPP.

Pogrešna primjena materijalnog prava

Zbog gore opisanih bitnih povreda parničnog postupka, ali i pogrešnog pravnog pristupa drugostupanjski sud nepravilno primjenjuje materijalno pravo, odnosno odredbu iz čl.30.st.3. Zakona o mjenici.

Naime, pogrešno drugostupanjski sud zaključuje da je tuženik predmetnu mjenicu potpisao isključivo u svojstvu ovlaštene osobe tvrtke Natura Agro d.o.o. uz otisnuti žig pravne osobe, na označenim mjestima u svojstvu trasanta, trasata i akceptanta mjenice te da se na licu mjenice ne nalazi potpis tuženika osobno kao fizičke osobe u svojstvu avalista.

S obzirom da drugostupanjski sud u razlozima presude ispravno citira odredbu iz čl.30.st.3. Zakona o mjenici ipak nepravilno ju primjenjujući pogrešno zaključuje, odnosno zanemaruje da se na licu mjenice evidentno nalazi i četvrti potpis tuženika bez oznake da to čini u ime druge osobe, pa je pravilnom primjenom te odredbe drugostupanjski sud morao zaključiti da je tuženik mjenicu potpisao i kao avalist te je kao takav i mjenični obveznik.

Uostalom, revizijski sud je u svojoj odluci br.:Revt 158/06-2 od 5.09.2007.g. zauzeo shvaćanje da ukoliko ovlaštena osoba pravne osobe potpiše mjenicu kao zastupnik po zakonu trasanta ili trasata(u konkretnom slučaju i akceptanta), a uz to i na još jednom mjestu i to na licu mjenice bez oznake da to čini u ime druge osobe, isto znači da je svojim potpisom preuzeo mjeničnu obvezu kao avalist sukladno odredbi čl.30.st.3. ZM.

S obzirom na sve rečeno tužitelj

p r e d l a ž e

da Vrhovni sud RH pobijanu drugostupanjsku presudu preinači na način da se žalba tuženika odbija kao neosnovana i potvrđuje u cijelosti presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu br.:Povrv-8964/11-30 od 17.06.2016.g. kao i da naloži tuženiku naknaditi tužitelju trošak za sastav ove revizije.

U Novoj Gradiški 12. ožujka 2018.g.

Tužitelj zahtijeva naknadu troškova kako slijedi:

-sastav revizije iznos od.....	52.155,00 kuna
-PDV(25%) iznos od.....	13.038,75 kuna
-sudska pristojba na reviziju iznos od...	10.000,00 kuna

Ukupno:75.193,75 kuna

Tužitelj
po

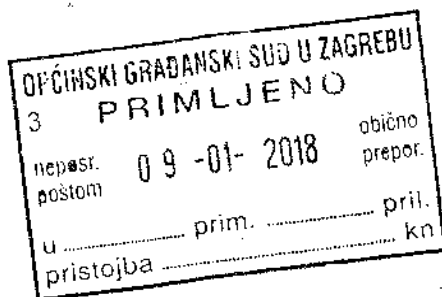
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
JURANOVIĆ i dr. t.d.
Slavonskih granicara 5/1
NOVA GRADIŠKA

ODVJETNIK
Robert Dermo

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

08-03-2018

Poslovni broj: 26 GŽ-1680/16-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu u vijeću sastavljenom od sutkinje Dubravke Vinceković, kao predsjednice vijeća, Sanje Bađun kao sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća, te sutkinje Tanje Novak-Premec kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JASMINKA d.o.o. za factoring, OIB: 29551422308, Zagreb, Donje Prekrižje 28, zastupanog po punomoćnicima Odvjetničkog društva Juranović i dr. j.t.d. u Novoj Gradiški, protiv tuženika Blažok Željka, OIB: 77285372021, iz Đurđevca, Preradovićeva 5, zastupanog po punomoćniku Ivanu Kalebu iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o žalbama tuženika izjavljenima protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Povrv-8964/11-30 od 17. lipnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 19. prosinca 2017.

presudio i riješio je

Prihvaća se žalba tuženika predana sudu 20. lipnja 2016., te se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Povrv-8964/11-30 od 17. lipnja 2016. preinačuje pod toč. I. i III. izreke i sudi i rješava:

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške broj Ovr-33/11 od 22. ožujka 2011. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.477.606,18 kn sa zateznom kamatom tekućom od 4. ožujka 2011. do isplate i trošak ovršnog postupka u iznosu od 49.032,20 kn sa zateznom kamatom tekućom od 22. ožujka 2011. do isplate.

Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 200.833,25 kn, u roku od 3 dana.

Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak žalbenog postupka u iznosu od 60.587,50 kn, u roku od 3 dana.

Nepobijana toč. II. izreke ostaje neizmijenjena.

Odbacuje se žalba tuženika, nazvana "dopuna žalbe", predana sudu 1. srpnja 2016. kao nepravovremena.

Obrazloženje

Pobijanom presudom pod toč. I. izreke održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške broj Ovr-33/11 od 22. ožujka 2011. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.477.606,18 kn sa zateznom kamatom tekućom od 4. ožujka 2011. do isplate i trošak ovršnog postupka u iznosu od 49.032,20 kn sa zateznom kamatom tekućom od 22. ožujka 2011. do isplate. Toč. II. izreke ukinut je platni nalog sadržan u navedenom rješenju o ovrsi u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.873,90 kn sa zateznom kamatom tekućom od 4. ožujka 2011. do isplate i trošak ovršnog postupka u iznosu od 996,90 kn sa zateznom kamatom tekućom od 22. ožujka 2011. do isplate. Toč. III. izreke naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju trošak postupka u iznosu od 394.691,50 kn sa zateznom kamatom tekućom od 17. lipnja 2016. do isplate, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 50.396,00 kn odbijen.

Navedenu presudu pobija tuženik žalbom koja je predana prvostupanjskom sudu preporučenom poštanskom pošiljkom 20. lipnja 2016. i žalbom, nazvanom "dopuna žalbe", koja je predana prvostupanjskom sudu preporučenom poštanskom pošiljkom 1. srpnja 2016., zbog svih zakonskih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br.: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., u daljnjem tekstu: ZPP), predlažući ovome sudu da preinači pobijanu presudu na način da ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u cijelosti, odnosno da presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Na žalbe tuženika nije odgovoreno.

Žalba tuženika predana sudu 20. lipnja 2016. je osnovana, dok je žalba predana sudu 1. srpnja 2016. nepravovremena.

Prema stanju u spisu ovaj sud utvrđuje da je prvostupanjski sud objavio pobijanu presudu na ročištu 17. lipnja 2016., da tuženik nije pristupio na ročište povodom objave presude iako je uredno pozvan dostavom poziva punomoćniku 10. svibnja 2016. i da je presuda za tuženika istaknuta na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda sukladno čl. 335. st. 10. ZPP-a. U pisanom otpravku presude u pouci o pravnom lijeku prvostupanjski sud je naveo da protiv presude "stranke imaju pravo na žalbu u roku od 3 dana po primitku pismenog otpravka iste".

Prema čl. 348. st. 1. ZPP-a protiv presude donesene u prvom stupnju stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude, ako u ovom Zakonu nije određen drugi rok. U mjeničnim i čekovnim sporovima taj je rok 8 dana.

Unatoč pogrešnoj uputi o pravu na izjavljivanje žalbe, tuženik je primjenom citirane zakonske odredbe bio ovlašten podnijeti žalbu u zakonom propisanom roku od 8 dana obzirom se radi o mjeničnom sporu. Kako tuženik nije pristupio na ročište na kojem je presuda objavljena a uredno je obaviješten o ročištu, smatra se da je dostava presude tuženiku obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena primjenom čl. 335. st. 9. ZPP-a (17. lipnja 2016.), te kako je presuda objavljena na internetskoj strani e-oglasna ploča suda u skladu sa st. 10. citirane odredbe to je žalba tuženika predana prvostupanjskom sudu preporučenom poštanskom pošiljkom 1. srpnja 2016. nepravovremena, radi čega je ovaj sud istu odbacio primjenom čl. 367. st. 1. u vezi s čl. 358. ZPP-a.

U obrazloženju presude, na temelju nespornih i tijekom dokaznog postupka utvrđenih činjenica, stajalište o pravnoj osnovanosti zahtjeva tužitelja o kojem je odlučeno toč. I. izreke pobijane presude, prvostupanjski sud je utemeljio na slijedećem utvrđenju:

- da je između tužitelja i društva Natura Agro d.o.o., zastupanog po tuženiku kao direktoru, sklopljen 14. siječnja 2009. ugovor o osiguranju tražbina broj 003-2009 kojim je ugovoreno obavljanje djelatnosti factoring poslova u korist društva Natura Agro d.o.o. i temeljem kojeg je radi osiguranja tražbina i obveza koje ima društvo Natura Agro d.o.o. prema tužitelju kao sredstvo osiguranja predano 5 mjenica s klauzulom "bez protesta", avalom i mjeničnom izjavom;
- da je prema sadržaju mjenične izjave od 14. siječnja 2009. društvo Natura Agro d.o.o. predalo tužitelju 5 blanco mjenica radi osiguranja naplate tražbina po navedenom ugovoru o osiguranju i da je blanco mjenice potpisao tuženik kao ovlaštena osoba izdavatelja mjenice Natura Agro d.o.o. i osobno kao avalist, te da je mjeničnom izjavom Natura Agro d.o.o. ovlastila tužitelja da ispuni blanco mjenice do visine dospjelih a nepodmirenih obveza iz ugovora o osiguranju, da ispuni sve druge sastavne dijelove mjenica, da sam označi mjesto plaćanja i da upotrijebi mjenice za naplatu dospjelih nenaplaćenih tražbina tužitelja po ugovoru o osiguranju;
- da je mjenica serije A broj 06042885 izdana u Đurđevcu 3. ožujka 2011. na iznos od 3.481.480,08 kn s dospijećem tražbine tužitelja 4. ožujka 2011. i da je potpisana od strane trasanta Natura Agro d.o.o. koji je ujedno trasat i akceptant mjenice i od strane tuženika osobno kao avalista;
- da je temeljem nalaza i mišljenja sudskog vještaka za rukopise Ljerke Zdunić komparacijom nespornih potpisa tuženika i spornog potpisa na izvorniku mjenice utvrđeno da ne postoje relevantne razlike između nespornih potpisa i spornog potpisa tuženika i da je tuženik skriptor spornog potpisa koji je nalazi na izvorniku mjenice od 3. ožujka 2011.;
- da je na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka za financije i bankarstvo Lize Zegnal i dopune nalaza utvrđeno da je potraživanje tužitelja na koje je ispunjena predmetna mjenica iskazano u poslovnim knjigama tužitelja na dan 3. ožujka 2011. te se sastoji od glavnice u iznosu od 3.348.415,81 kn, zatezne kamate na kontu 1241 u iznosu od 119.803,65 kn i tečajne razlike u iznosu od 9.386,72 kn na kontu 1289, a temelji se na ugovoru o preuzimanju ispunjenja br. 52-2010 od 19. kolovoza 2010., ugovoru o eskontu mjenica br. 50-2010 od 26. kolovoza 2010. i ugovoru o reprogramu dospjelih obveza br. 085-2010-R od 15. prosinca 2010., ugovoru o eskontu mjenica br. 060-2010 od 24. rujna 2010., ugovoru o preuzimanju ispunjenja br. 070-2010 od 7. listopada 2010., ugovoru o preuzimanju ispunjenja br. 075-2010 od 18. listopada 2010. i obavijesti o ustupanju potraživanja temeljem ugovora o cesiji od 8. veljače 2011. i da se tužitelj ni u kojem dijelu nije naplatio u stečajnom postupku od društva Natura Agro d.o.o..

Na temelju navedenog prvostupajski sud utvrđuje da nije osnovan prigovor tuženika da mjenicu nije potpisao kao avalist jer drugačije proizlazi iz mjenične izjave od 14. siječnja 2009. i iz razloga što se njegov potpis nalazi i na licu mjenice u skladu s čl. 30. st. 3. Zakona o mjenici (Narodne Novine br.: 74/94., 92/10., u daljnjem tekstu: ZM). Nadalje utvrđuje da je tužitelj ispunio mjenicu u skladu s međusobnim sporazumom iz mjenične izjave vezano uz datum dospijeća jer je u skladu s uvjetima i rokovima iz osnovnih pravnih poslova, te u pogledu visine potraživanja koje je dospjelo na dan 4. ožujka 2011. obzirom je provedenim financijskim vještačenjem utvrđeno da je s tim danom dospjela obveza Natura Agro d.o.o. prema tužitelju u ukupnom iznosu od 3.477.606,18 kn, slijedom čega zaključuje da je neosnovan i prigovor tuženika o protuugovornom ispunjenju mjenice koji je istakao primjenom čl. 31. st. 1. ZM-a. Slijedom navedenog pobijanom presudom sud je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju

o ovrsi kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.477.606,18 kn sa zateznom kamatom tekućom od 4. ožujka 2011. po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine br.: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15.) na odnose iz trgovačkih ugovora jer tuženik kao avalist odgovara onako kako odgovara dužnik (trgovačko društvo) za kojeg je jamčio.

U žalbi koja je predana sudu 20. lipnja 2016. tuženik navodi da je u uputi o pravnom lijeku naveden rok za podnošenje žalbe od 3 dana iako je čl. 348. st. 1. ZPP-a propisano da protiv presude donesene u prvom stupanju stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude, čime mu je povrijeđeno ustavno pravo na žalbu zajamčeno čl. 18. st. 1. Ustava Republike Hrvatske i ustavno pravo na pravično suđenje u dijelu koje se odnosi na pristup sudu zajamčeno čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske. Nadalje ističe da prvostupanjski sud u presudi nije naveo koje je dokaze izvodio i kako ih je ocijenio, te koje odredbe materijalnog prava je primijenio i da se nije izjasnio o prijedlozima i prigovorima stranaka o pravnoj osnovi spora, već je samo paušalno naveo da je prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka jer je izrađen u skladu s pravilima struke iako je tuženik iznosio prigovore na nalaz i mišljenje vještaka koji nisu otklonjeni. Time smatra da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer je izreka presude nerazumljiva i proturječna razlozima, jer ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su nejasni i proturječni, te da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika i da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Osnovani su žalbeni navodi tuženika kojima pobija presudu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Prvostupanjski sud je na temelju utvrđenih činjenica pogrešno zaključio da je tuženik osobno potpisao predmetnu mjenicu kao avalist, te je pogrešnom primjenom čl. 30. ZM-a, te s tim u vezi i čl. 31. st. 1. ZM-a, obvezao tuženika na isplatu mjenične obveze održavanjem na snazi platnog naloga toč. I. izreke presude.

Prema čl. 29. ZM-a isplata mjenice može se za cijelu mjeničnu svotu ili za izvjestan njezin dio osigurati avalom (mjeničnim jamstvom) i ovo osiguranje može dati treća osoba ili čak i netko od potpisnika mjenice. Prema čl. 30. ZM-a aval se daje na mjenici ili na alonžu i potpisuje ga avalista (st. 1.); aval se izražava riječima "per aval", "kao jamac", "kao poruk" ili ma kojim drugim izrazom koji to isto znači (st. 2.); za davanje avala dovoljan je potpis na licu mjenice, osim ako je u pitanju potpis trasata ili trasanta (st. 3.); iz avala treba se vidjeti za koga je dan, a ako se to ne vidi vrijedi kao da je dan za trasanta (st. 4.). Dakle, da bi aval bio valjan mora biti zabilježen na mjenici (na prednjoj ili na stražnjoj strani) ili na alonžu i potpisan od avalista, time da postoji zakonska presumpcija da se i sam potpis na prednjoj strani mjenice, ako to nije trasantov ili trasatov potpis, smatra avalom.

Na licu predmetne mjenice na mjestima oznake trasanta, trasata i akceptanta nalazi se otisnuti žig pravne osobe Natura Agro d.o.o. Đurđevac, Basaričekova 16 i potpis tuženika kao ovlaštene osobe Natura Agro d.o.o., dok je na poledini mjenice napisano ime i prezime tuženika, adresa njegovog prebivališta i njegov JMBG. Stoga se na licu mjenice, protivno stajalištu prvostupanjskog suda, ne nalazi potpis tuženika osobno kao fizičke osobe u svojstvu avalista jer se njegov potpis, uz otisnuti žig pravne osobe, odnosi na potpis ovlaštene osobe pravne osobe Natura Agro d.o.o. na označenim mjestima u svojstvu trasanta, trasata i akceptanta mjenice. Na poledini mjenice napisani su osobni podaci tuženika (ime i prezime, adresa prebivališta, JMBG) i ne nalazi se potpis tuženika, time da niti na licu a niti na poledini mjenice aval nije izražen bilo kojim izrazom koji bi imao to značenje.

U mjeničnoj izjavi pravne osobe Natura Agro d.o.o. od 14. siječnja 2009. navedeno je da je bianco mjenice, između ostalih i predmetnu mjenicu, potpisao tuženik kao ovlaštena osoba tog društva za izdavatelja mjenice i za avalistu uz napomenu da je tuženik direktor pravne osobe Natura Agro d.o.o., te je mjeničnu izjavu (na kraju izjave) potpisao i tuženik kao avalist.

Međutim, kako tuženik osobno kao fizička osoba nije potpisao mjenicu kao avalist, a njegov potpis na mjeničnoj izjavi ne može nadomjestiti potpis na mjenici, jer da bi se mjenično jamstvo smatralo valjanim upravo mjenica mora biti potpisana na način kako to propisuje odredba čl. 30. ZM-a od osobe koja daje mjenično jamstvo, to tuženik nije u obvezi tužitelju kao mjeničnom vjerovniku podmiriti mjenično dugovanje primjenom odredbe čl. 31. st. 1. ZM-a.

Stoga je valjalo prihvatiti žalbu tuženika te primjenom čl. 373. toč. 2. ZPP-a preinačiti pobijanu presudu pod toč. I. izreke i temeljem čl. 451. st. 3. ZPP-a ukinuti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi.

O troškovima postupka ovaj sud je odlučio primjenom čl. 166. st. 2., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na prigovor primjenom Tbr. 8. toč. 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine br.: 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., u daljnjem tekstu: Tarifa) u iznosu od 43.518,50 kn, zastupanja na raspravi 2. prosinca 2013. primjenom Tbr. 9. toč. 2. i Tbr. 42. u iznosu od 21.759,25 kn, zastupanja na raspravama 20. siječnja i 3. studenog 2014. i 21. rujna 2015. primjenom Tbr. 9. toč. 1. i Tbr. 42. po 43.518,50 kn i pristojbe na prigovor u iznosu od 5.000,00 kn primjenom Tar. br. 1. st. 3. Tarife sudskih pristojbi Zakona o sudskim pristojbama (Narodne Novine br.: 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 122/12., 157/13., 110/15., u daljnjem tekstu: ZSP).

Tuženiku je dosuđen trošak žalbenog postupka primjenom čl. 154. st. 1. ZPP-a i odnosi se na trošak sastava žalbe u iznosu od 54.337,50 kn primjenom Tbr. 10. toč. 1. i Tbr. 42. i sudske pristojbe na žalbu u zatraženom iznosu od 6.250,00 kn primjenom Tar. br. 3. st. 1. Tarife sudskih pristojbi ZSP-a.

Nepobijana toč. II. izreke ostaje neizmijenjena.

U Varaždinu 19. prosinca 2017.

Predsjednica vijeća
Dubravka Vinceković v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice
Mirjana Badanjak

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu po sudu toga suda Andrei Grahovac kao sudu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Jasminka d.o.o. za factoring, Zagreb, Donje Prekrižje 28, OIB: 29551422308, zastupanog po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Juranović i dr. u Novoj Gradišci, protiv tuženika Željka Blažoka iz Đurđevca, Preradovićeve 5, OIB: 77285372021, zastupanog po punomoćniku Ivanu Kalebu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ećimović & Kaleb u Zagrebu, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 3. svibnja 2016. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, uz javnu objavu 17. lipnja 2016.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške, Trg kralja Tomislava 5, posl. br. Ovr-33/11 od 22. ožujka 2011. u dijelu kojim je naloženo tuženiku Željku Blažoku iz Đurđevca, Preradovićeve 5 da isplati tužitelju Jasminka d.o.o. za factoring, Zagreb, Donje Prekrižje 28 iznos od 3.477.606,18 kuna (tri milijuna četiristo sedamdeset sedam tisuća šesto šest kuna i osamnaest lipa) sa zakonskim zateznim kamatama koje tekü od 4. ožujka 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka te trošak ovršnog postupka u iznosu od 49.032,20 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 22. ožujka 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, sve u roku od 3 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške, Trg kralja Tomislava 5, posl. br. Ovr-33/11 od 22. ožujka 2011. u dijelu kojim je naloženo tuženiku Željku Blažoku iz Đurđevca, Preradovićeve 5 da isplati tužitelju Jasminka d.o.o. za factoring, Zagreb, Donje Prekrižje 28 iznos od 3.873,90 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 4. ožujka 2011. do isplate i trošak ovršnog postupka u iznosu od 996,90 kuna sa zateznim kamatama od 22. ožujka 2011. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku Željku Blažoku da isplati tužitelju Jasminka d.o.o. parnični trošak u iznosu od 394.691,50 kuna sa zateznim kamatama od 17. lipnja 2016. do isplate po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem

polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka u roku od 3 dana.

U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 50.396,00 kuna odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je kod javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške podnio ovršni prijedlog temeljem vjerodostojne isprave - mjenice oznake SERIJA A br. 06042885 od 3. ožujka 2011. u iznosu od 3.481.480,08 kuna. Stoga je javni bilježnik donio rješenje o ovrsi poslovnog broja Ovr-33/11 od 22. ožujka 2011. kojim je tuženiku naložena isplata iznosa od 3.481.480,08 kuna sa zateznim kamatama od 4. ožujka 2011. do isplate te troškova ovršnog postupka u iznosu od 50.028,50 kuna.

Tuženik je protiv navedenog rješenja podnio prigovor u kojem osporava osnovanost i visinu tražbine u cijelosti. Ističe kako nikada nije potpisao predmetnu mjenicu kao avalist pa samim time proizlazi da je zahtjev neosnovan. Navodi da visina ovrhovoditeljevog zahtjeva proizlazi iz isprava koje je trgovačko društvo Natura Agro d.o.o., a ne on zaključio s ovrhovoditeljem. Stoga traži od suda da ukine rješenje te nastavi postupak kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Rješenjem Općinskog suda u Koprivnici, Stalna služba u Đurđevcu posl. br. Povrv-309/11-3 od 23. svibnja 2011. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Dražena Zime iz Nove Gradiške, posl. br. Ovr-33/11 od 22. ožujka 2011. u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje i odlučeno je da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o osiguranju tražbina br. 003-2009 od 14. siječnja 2009., u mjeničnu izjavu od 14. siječnja 2009., u zk. izvadak za k.o. Đurđevac, zk.ul.br. 454, br. 2822, br. 6011, br. 9368 i zk.ul.br. 4650 sa stanjem na dan 25. siječnja 2011., u izvadak iz sudskog registra za subjekt Jasminka d.o.o., u rješenje Općinskog suda u Koprivnici, Stalna služba u Đurđevcu poslovnog broja Z-2444/11 od 22. srpnja 2011., u karticu kupca (list 32 spisa), u ugovor o eskonti mjenica br. 060-2010 od 24. rujna 2010., u izjavu o indosiranju br. I-060-2010 od 24. rujna 2010., u ugovor o preuzimanju ispunjenja br. 070-2010 od 7. listopada 2010., u obligacijsku izjavu od 18. listopada 2010., u ugovor o reprogramu dospjelih obveza br. 085-2010-R od 15. prosinca 2010., u ugovor o eskonti mjenica br. 050-2010 od 26. kolovoza 2010., u izjavu o indosiranju br. I-050-2010 od 26. kolovoza 2010., u ugovor o preuzimanju ispunjenja br. 052-2010 od 19. kolovoza 2010., u izvode iz otvorenih stavaka i karticu kupca (list 49-50 spisa), u karton osobne iskaznice tuženika, proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl.oec. Lizi Zegnal od 23. svibnja 2014. te izvršio uvid u očitovanje sudskog vještaka na primjedbe stranaka od 9. siječnja 2015., proveo dokaz grafološkim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl.soc. Ljerkici Zdunić od 11. veljače 2016. te proveo dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja.

Zakonski zastupnik tužitelja Gojko Mraović iskazao je da nije osobno potpisao ugovor o osiguranju tražbina od 14. siječnja 2009. već ga je potpisao Senad Mraović kao odgovorna osoba, ali je upoznat sa predmetom tog ugovora. Tehnologija rada njihove tvrtke sastoji se u procjeni bonitetne snage tvrtke. Tvrtka koja ima obvezu ispunjenja tražbine ili plaćanje neke tražbine uz odgodu obraća se njima. Oni toj tvrtci isplaćuju novac kojim tvrtka tu obvezu može odmah izvršiti, a njima uz povrat dobivenog novca isplaćuju i troškove diskonta. Popratno sklapaju ugovor o osiguranju, a kao sredstvo osiguranja koriste mjenice ili zadužnice. Također, osiguranje se sastoji i u sudužništvu većinskog vlasnika tvrtke, a što je u ovom slučaju bio Željko Blažak koji je kao avalista ovjerio svoj potpis na mjenici i mjeničnoj izjavi. U konkretnom slučaju tužitelj je preuzeo obveze tvrtke Natura Agro d.o.o. i radili su zajedno 3 do 4 godine. Oni su imali određene novčane obveze za koje su ugovorili rok plaćanja od 90 dana. Tužitelj bi odmah plaćao njihove obveze, a oni su njemu u roku od 90 dana vršili povrat isplaćenog iznosa uvećan za njihove troškove. To je tako funkcioniralo do trenutka kada su prestali plaćati za njihove usluge te je ostao dug od oko 3.500.000,00 kuna. Iz tog razloga su aktivirali sredstva osiguranja od kojih je jedna i mjenica

in koje je podnesen prijedlog za ovrhu. Pokušali su naplatu od Natura Agro, međutim do nisu ništa naplatili. Poznato mu je da je tuženik osobno potpisao mjeničnu izjavu i mjenicu jer je tako važni ugovori potpisivali kod njih u uredu i on je uvijek nastojao biti prisutan. Bio je prisutan kada je tuženik potpisivao predmetni ugovor o osiguranju i mjeničnu izjavu.

Uvidom u ugovor o osiguranju tražbina br. 003-2009 od 14. siječnja 2009. utvrđeno je da je zaključen između Natura Agro d.o.o. zastupan po direktoru Željku Blažoku kao Klijentu i Jasminka d.o.o. kao društvu Faktoru. Predmet ugovora bio je obavljanje djelatnosti factoring poslova za koje je društvo Faktor registrirano, a radi osiguranja tražbina i obveza koje ima Klijent prema društvu Faktoru, prilikom sklapanja ugovora Klijent je kao sredstvo osiguranja predao društvu Faktor pet mjenica s klauzulom "bez protesta", avalom i mjeničnom izjavom. Instrumente osiguranja društvo Faktor je ovlašteno podnijeti na naplatu nakon dospijeca svoje neplaćene tražbine.

Uvidom u mjeničnu izjavu od 14. siječnja 2009. utvrđeno je da je Natura Agro d.o.o. predala trgovačkom društvu Jasminka d.o.o. za factoring pet blanco mjenica radi osiguranja naplate svih njezinih tražbina po ugovoru o osiguranju tražbina br. 003-2009 sklopljenog u Zagrebu 14. siječnja 2009. Blanco mjenice je potpisala ovlaštena osoba Natura Agro d.o.o., Željko Blažok za izdavatelja mjenice i kao avalist. Natura Agro d.o.o. ovlastila je tužitelja Jasminka d.o.o. da ispuni blanco mjenice do visine njihovih dospjelih a neizmirenih obveza iz ugovora o osiguranju te da ispuni sve druge sastavne dijelove mjenica koji nisu ispunjeni, sam označi mjesto plaćanja te upotrijebi mjenice za naplatu dospjelih nenaplaćenih tražbina po ugovoru o osiguranju. Utvrđeno je da su mjenice ispunjene s klauzulom "bez protesta". Također, tužitelj je ovlašten da mjenice unovči kod bilo koje banke ili druge institucije za obavljanje platnog prometa.

Uvidom u mjenicu na listu 4a spisa utvrđeno je da je izdana u Đurđevcu 3. ožujka 2011. na iznos od 3.481.480,08 kuna sa dospeljećem 4. ožujka 2011. Mjenicu je izdala i akceptirala Natura Agro d.o.o., a ista tvrtka je i trasat (osoba koja treba platiti iznos na koji je mjenica izdana). Mjenica je izdana bez protesta te je potpisana kako od strane trasanta koji je ujedno i trasat te akceptant mjenice, tako i od strane tuženika kao avalista.

Predmetna mjenica, dakle, sadrži sve sastojke propisane čl. 1. Zakona o mjenici ("Narodne novine" br. 74/94. i 92/10. - dalje: ZM).

Tuženik je prigovarao da nikada nije potpisao predmetnu mjenicu kao avalist te da visina tužiteljevog zahtjeva ne proizlazi iz isprava koje je trgovačko društvo Natura Agro zaključilo s tužiteljem.

Temeljem nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za rukopise dipl.soc. Ljerke Zdunić od 11. veljače 2016. proizlazi da je sudski vještak najprije izvršila detaljnu analizu spornog potpisa, a zatim nespornih potpisa tuženika te na kraju provela međusobnu komparaciju utvrđenih relevantnih karakteristika. Navela je da je sporni potpis, koji se nalazi na izvorniku mjenice ispisan sredstvom za pisanje plavog crta u vidu prezimena "Blažok". Grupiranim, djelomično čitkim rukopisom, neujednačenog nagiba grafema, silazno-uzlaznog pravca pisanja, individualiziranog načina oblikovanja i formiranja grafema "B", "I", "Ž" te individualiziranog načina varijacije povezivanja grafema "ž-o" latentnim potezom. Detaljnom analizom nespornih potpisa utvrđeno je da sadrže vrijedne individualne rukopisne značajke koje se manifestiraju kroz način oblikovanja i formiranja grafema "B", "I", "Ž" te varijaciju povezivanja grafema "ž-o" latentnim potezom. Komparacijom spornog potpisa s dostavljenim nespornim potpisima tuženika sudski vještak je utvrdila da relevantne razlike između potpisa nisu utvrđene te je zaključila da je skriptor spornog potpisa koji se nalazi na izvorniku mjenice od 3. ožujka 2011. Željko Blažok.

Nije osnovan prigovor tuženika da mjenicu nije potpisao kao avalist budući da drugačije proizlazi iz mjenične izjave od 14. siječnja 2009., a njegov se potpis nalazi i na licu mjenice u skladu sa odredbom čl. 30. st. 3. ZM-a.

Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka za financije i bankarstvo Lize Zegnal dipl.oec. od 23. svibnja 2014. proizlazi da su tužitelj i tuženik bili u višegodišnjem poslovnom odnosu koji je tekao uredno do trenutka kada je tuženik prestao plaćati iste. Poslovni odnos se svodio na poslove preuzimanja novčanih obveza tuženika prema drugima, plaćanje tih obveza, a tuženik je tužitelju vršio povrat isplaćenog iznosa uvećan za troškove. Ove poslove su pratili ugovori o osiguranju tražbina, mjenice i zadužnice.

Predmetno potraživanje tužitelja temelji se na ugovoru o osiguranju tražbina br. 00 od 14. siječnja 2009. i mjeničnoj izjavi (list 5-6 spisa). Za osiguranje tražbina iz predmetnog ugovora tuženik je predao tužitelju 5 blanco mjenica s klauzulom "bez protesta", avalom i mjeničnom izjavom i to mjenice serije A -06042885, A -06042886, A -06042887, A -06042888 i A -06042889. Zbog neplaćanja ugovornih obveza potraživanje iskazano u poslovnim knjigama tužitelja na dan 3. ožujka 2011. iznosi 3.481.480,08 kuna na koji iznos je ispunjena mjenica serije A -06042885 (list 4a spisa) a čini ga potraživanje glavnice u iznosu od 3.348.415,81 kuna, potraživanje za zateznu kamatu na kontu 1241 i tečajne razlike na kontu 1289. Neplaćena potraživanja kumulirala su se kroz određeno razdoblje poslovanja i temelje se na ugovoru o preuzimanju ispunjenja br. 52-210 od 19. kolovoza 2010., ugovoru o eskontu mjenica br. 50-2010 od 26. kolovoza 2010. i ugovoru o reprogramu dospjelih obveza br. 085-2010-R od 15. prosinca 2010., ugovoru o eskontu mjenica br. 060-2010 od 24. rujna 2010., ugovoru o preuzimanju ispunjenja br. 070-2010 od 7. listopada 2010., ugovoru o preuzimanju ispunjenja br. 075-2010 od 18. listopada 2010. i obavijesti o ustupanju potraživanja temeljem ugovora o cesiji od 8. veljače 2011. Temeljem navedenih ugovora, poslovnih događaja opisanih u nalazu i dokumentacije evidentirane su transakcije na propisanim knjigovodstvenim računima u kojima je iskazano dospjelo potraživanje tužitelja u iznosu od ukupno 3.348.415,81 kunu. U poslovnim knjigama tužitelja iskazana je i zatezna kamata obračunata do 31. ožujka 2011., a sudski vještak je izračunala iznos zateznih kamata koje tužitelj potražuje od tuženika obračunat na dospjele obveze do 4. ožujka 2011. (dan dospijeca mjenične obveze) od 119.803,65 kuna. Također, sudski vještak je utvrdila da tužitelj potražuje od tuženika temeljem ugovora br. 050-2010 iznos od 7.902,28 kuna na ime tečajnih razlika zbog porasta srednjeg tečaja EUR u odnosu na kunu. Isto tako u poslovnim knjigama ima iskazano potraživanje za tečajne razlike po ugovoru br. 028-2010 u iznosu od 1.484,44 kune što čini sveukupno potraživanje za tečajne razlike u iznosu od 9.386,72 kune. Na temelju dokumentacije i nalaza sudski vještak dala je mišljenje u kojem navodi da tuženik duguje tužitelju temeljem ugovora o osiguranju tražbine br. 003-2009 od 14. siječnja 2009. ukupno 3.477.606,18 kuna (od kojeg se na glavnici potraživanja odnosi 3.348.415,81 kuna, na zatezne kamate 119.803,65 kuna i na tečajne razlike 9.386,72 kune).

Tuženik je prigovarao nalazu sudskoga vještaka u bitnome navodeći da je sudskom vještaku dano u zadatak da vještači na okolnost duga Natura Agro d.o.o. prema tužitelju, dok je sudski vještak svojim nalazom utvrdio dug tuženika prema tužitelju, da nije uzео u obzir da je nad Natura Agro d.o.o. otvoren stečajni postupak u kojem je, prema saznanju tuženika, velik dio utvrđenih tražbina namiren te da nalazu nije priložena sva dokumentacija na temelju koje je vještak izradio svoj nalaz.

Sudski vještak je u odgovoru na primjedbe iskazao kako je nalazom utvrđeno dugovanje Natura Agro d.o.o. prema tužitelju temeljem ugovora o osiguranju tražbine br. 03-2009 od 14. siječnja 2009. dok prema dokumentaciji primljenoj od stečajnog upravitelja Natura Agro d.o.o. u stečaju proizlazi da tijekom stečajnog postupka stečajnom vjerovniku, ovdje tužitelju nije ništa plaćeno, a svi ugovori na temelju kojih je izrađen nalaz nalaze se u sudskome spisu.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskoga vještaka ocijenivši da je izrađen u skladu sa svim pravilima struke, a primjedbama tuženika nije doveden u pitanje.

Slijedom svih provedenih dokaza, uz primjenu materijalnoga prava sud je utvrdio da iz isprava koje su priložene spisu jasno proizlazi da je tužitelj prvi imatelj mjenice i vjerovnik iz osnovnog pravnog posla kojem je mjenica izdana, pa je tuženik kao avalist koji odgovara kao i dužnik (Natura Agro d.o.o.) za kojeg jamči sukladno odredbi čl. 31. st. 1. ZM-a ovlašten istaknuti prigovor protuugovornog ispunjenja mjenice.

Predmetna blanco mjenica izdana je radi osiguranja pravnog posla i popunjava se u skladu s međusobnim sporazumom vjerovnika i dužnika, a ako nema posebnog sporazuma, imatelj mjenice ju je dužan popuniti u skladu s uvjetima i rokovima otplate iz osnovnog posla.

Natura Agro d.o.o. kao dužnik u mjeničnoj izjavi ovlastilo je tužitelja Jasminka d.o.o. za factoring kao vjerovnika da ispuni blanco mjenice do visine njihovih dospjelih a neizmirenih obveza iz ugovora o osiguranju, da ispuni sve druge sastavne dijelove mjenica koji nisu ispunjeni,

znači mjesto plaćanja te upotrijebi mjenice za naplatu dospjelih nenaplaćenih tražbina po osiguranju.

Uvidom u predmetnu mjenicu utvrđeno je da je ista popunjena u skladu sa međusobnim sporazumom vjerovnika i dužnika koja proizlazi iz mjenične izjave, a u svezi sa danom dospeljeća u skladu s uvjetima i rokovima iz osnovnog posla, osim u pogledu visine potraživanja dospjelog na dan 4. ožujka 2011. jer je nalazom i mišljenjem sudske vještaka utvrđeno da su s tim danom dospjele obveze Natura Agro d.o.o. prema tužitelju u ukupnom iznosu od 3.477.606,18 kuna, a ne u iznosu od 3.481.480,08 kuna kako je to navedeno u mjenici, zbog čega je platni nalog u dijelu za iznos od 3.477.606,18 kuna održan na snazi, dok je u dijelu za iznos od 3.873,90 kuna ukinut (čl. 451. st. 3. ZPP-a).

Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a.

Visina stope zateznih kamata na dosuđeni iznos od dana dospeljeća do 31. srpnja 2015. temelji se na čl. 29. st. 2 ZOO-a u svezi s Odlukom o diskontnoj (eskontnoj) stopi Hrvatske narodne banke („Narodne novine“ br. 132/07. i 66/11.), uvećane za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate na čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a u svezi s uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana ne financijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu koju utvrđuje Hrvatska narodna banka za svako polugodište za pet postotna poena, budući da se radi o plaćanju iz trgovačkih ugovora, a tuženik kao avalist odgovara onako kako odgovara dužnik (trgovačko društvo) za kojeg je jamčio.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 3. Zakona o parničnom postupku, tako što je sud priznao tužitelju trošak ovršnog postupka koji se odnosi na sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 34.814,80 kuna (Tbr. 7.5 OT) uvećan za PDV od 23%, trošak sudskih pristojbi (državnih biljega) u iznosu od 60,00 kuna te trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 5.000,00 kuna.

Sud nije priznao tužitelju pravo na trošak ovršnog postupka koji se odnosi na troškove potvrde pravomoćnosti i ovršnosti u iznosu od 30,00 kuna, naknade predviđivog troška javnog bilježnika u iznosu od 30,00 kuna, konferencije sa strankom u iznosu od 500,00 kuna i pribavljanja zemljišnoknjižnog izvotka u iznosu od 250,00 kuna budući da se radi o trošku kojeg tužitelj nije imao, odnosno čiju visinu nije dokazao.

Sud je priznao tužitelju trošak parničnog postupka za zastupanje po ovlaštenom punomoćniku, odmjereno temeljem Tbr. 7.1 OT, za sastav 4 obrazložena podneska i to od 30. svibnja 2011., 6. listopada 2014., 31. listopada 2014. i 27. srpnja 2015. u iznosima od po 34.814,80 kuna (Tbr. 8.1 OT), za sastav podneska od 8. ožujka 2016. u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 8.3 OT), za zastupanje na ročištima 2. prosinca 2013., 20. siječnja 2014., 21. rujna 2015., 23. studenog 2015. i 3. svibnja 2016. u iznosima od po 34.814,80 kuna (Tbr. 9.1 OT) uvećan za PDV od 25% te troškovima financijskog i grafološkog vještačenja u ukupnom iznosu od 2.400,00 kuna ili ukupno 394.691,50 kuna.

Sud nije priznao tužitelju pravo na trošak konferencije sa strankom u iznosu od 500,00 kuna jer tužitelj taj trošak nije dokazao, kao i za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 500,00 kuna jer taj trošak nije potreban za vođenje ovoga spora.

U Zagrebu 17. lipnja 2016.

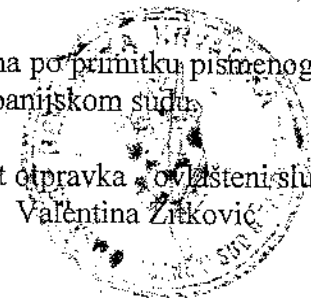
Sudac:

Andrea Grahovac, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 3 dana po primitku pismenog otpavka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u 4 primjerka pismeno županijskom sudu.

Za točnost otpavka ovlašteni službenik
Valentina Žitković

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Ivica Crnića, kao predsjednika vijeća, Damira Mratovića, Ljubice Munić, mr. sc. Lucije Čimić i Željka Glušića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I.- š. d.o.o. u stečaju iz Z., kojeg zastupa punomoćnik N. A., odvjetnik u Z., protiv I-tuženika I. N. iz Z., i II-tužene L. N. iz Z., oboje zastupani po punomoćniku I. S., odvjetniku iz Z., radi isplate 2.772.742,84 kn, odlučujući o reviziji tuženih protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Zagreb, posl. br. Pž-7779/04-3 od 24. siječnja 2006., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1882/03 od 21. listopada 2004., u sjednici održanoj dana 5. rujna 2007.,

_____ presudio je: _____

Revizija se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom naloženo je I i II-tuženiku da tužitelju isplate iznos 2.772.742,83 kn sa zateznom kamatom od 23. siječnja 2001. do isplate i naknade parnični trošak u iznosu 342.734,40 kn (a koja presuda je ispravljena rješenjem 2. studenoga 2004.).

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tuženika kao neosnovana i potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1882/03 od 21. listopada 2004.

Ujedno je rješenjem potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1882/03 od 2. studenoga 2004., te tužitelj odbijen sa zahtjevom da mu tuženici naknade trošak žalbenog postupka.

Protiv pravomoćne drugostupanjske presude tuženi su izjavili reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da revizijski sud obje nižestupanjske presude ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj nije odgovorio na reviziju tuženih.

Revizija tuženih nije osnovana.

Nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. (ispravno toč. 7.) Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03. – dalje: ZPP), na koju se ukazuje revizijom.

Naime, drugostupanjski sud je ocijenio žalbeni navod tuženika glede dostave dokumentacije u izvorniku (potvrde o avalu i akceptu mjenice). Tuženici nakon provedenog grafološkog vještačenja nisu predložili sudu da pozove tužitelja na dostavu izvorne dokumentacije (mjenice). Sud je još u ovršnom postupku utvrdio da je preslika mjenice istovjetna izvorniku što tuženici tijekom postupka nisu ni osporavali. Vještačenjem je utvrđeno da su sporni potpisi na potvrdi o avalu i akceptu mjenice pisani rukom tuženih. Samim time tuženici neosnovano u reviziji ističu da im nije dana mogućnost raspravljanja pred sudom jer da nisu saslušani na okolnost potpisivanja mjenice.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženici solidarno isplate 2.772.742,83 kn, a na ime ispunjenja dospjele obveze iz mjenice, jer su tuženici potpisom mjenice i potvrde o avalu i akceptu mjenice 11. travnja 1996. potvrdili da pristupaju obvezama koje su nastale prema tužitelju i to kao jamci odnosno kao avalisti, što znači da se predmet spora treba ocijeniti po odredbama Zakona o mjenici ("Narodne novine", broj 74/94. – dalje: ZM).

Tužitelj je imatelj mjenice pa njemu prema čl. 15. ZM, kao imatelju mjenice pripada pravo u smislu čl. 46. ZM naplatiti mjenični iznos od svih onih koji su mjenicu trasirali, akceptirali, indosirali ili avalirali, jer mu svi oni odgovaraju solidarno, time da imatelj mjenice ima pravo postupiti protiv svih tih osoba bilo pojedinačno, bilo protiv više njih, bilo protiv svih zajedno, a pri tome nije dužan držati se reda kojim su se oni obvezali. To pravo, dakle, pripada tužitelju s obzirom na utvrđenje nižestupanjskih sudova da je tužitelj imatelj mjenice, a tuženici avalisti. Sudovi utvrđuju da su tuženici potpisom mjenice, odnosno potvrde o avalu i akceptu mjenice, potvrdili da pristupaju obvezama koje su nastale prema tužitelju i to kao jamci, odnosno avalisti. Jedini prigovor kojeg su u tijeku postupku istakli jest da nisu mjenični dužnici već osobe koje su ovlaštene za zastupanje navedenih tvrtki u mjenici. Iz preslike mjenice čiju istovjetnost s izvornikom tuženici nisu osporili, proizlazi da se na istoj nalaze potpisi trasanta i trasata ovjereni potpisom i žigom tih pravnih osoba. Neovisno o tome jesu li tuženi potpisali mjenicu kao zastupnici po zakonu trasanta ili trasata, oni su mjenicu potpisali na još jednom mjestu i to na licu mjenice bez oznake da to čine u ime druge osobe, što znači da su tuženici osobno potpisima preuzeli mjeničnu obvezu kao avalisti sukladno odredbi čl. 30. st. 3. ZM.

Odredbom čl. 30. ZM propisano je:

- 1) Aval se daje na mjenici ili na alonžu i potpisuje ga avalist.
- 2) Aval se izražava riječima "per aval", "kao jamac", "kao poruk" ili ma kojim drugim izrazom koji to isto znači.
- 3) Za davanje avala dovoljan je potpis na licu mjenice, osim ako je u pitanju potpis trasata ili trasanta.
- 4) Iz avala se treba vidjeti za koga je dan. Ako se to ne vidi vrijedi kao da je dan za trasanta.

Obzirom da je u konkretnom predmetu riječ o mjeničnom sporu, nema potrebe ispitivati jesu li tuženici znali da potpisujući mjenicu preuzimaju mjenično jamstvo, jer mjenično obvezivanje je apstraktni pravni posao, neovisan od osnovnog pravnog posla, pa sukladno tome neovisan i od ugovora o jamstvu kao akcesornog pravnog posla.

Shodno navedenom pravilno su sudovi ocijenili da su tuženici potpisali blanko mjenicu, za koju nisu istakli da je popunjena protivno postojećem sporazumu, niti da je tužitelj kao imatelj mjenice prilikom njenog stjecanja svjesno postupio na njihovu štetu. Stoga su pravilno odbili prijedlog za izvođenje dokaza saslušavanjem tuženih na okolnost potpisa predmetne mjenice.

Kako su prihvaćanjem tužbenog zahtjeva sudovi pravilno primijenili materijalno pravo (čl. 30., čl. 16. ZM i čl. 1005. Zakona o obveznim odnosima), valjalo je temeljem odredbe čl. 393. ZPP reviziju tuženih odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu, 5. rujna 2007.

Predsjednik vijeća:
Ivica Crnić, v.r.

Zagreb, Crnčićeve 16a/I
mail: dbogdanovic23@gmail.com

ODVJETNIČKI URED
RECHTSANWALT-AVOCCATO-ATTORNEY AT LAW
DEJAN BOGDANOVIĆ

TEL. 01/231-7920
mob: 098/231-235

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: **JASMINKA d.o.o.** za factoring iz Zagreba, Donje Prekrižje 28, OIB: 29551422308
zastupan po:

Tuženik: **ZAGREBAČKA BANKA D.D.** iz Zagreba, Trg J.B.Jelačića 10, OIB: 92963223473

V.P.S. 3.915.535,83 kn

TUŽBA

3x

punomoć u prilogu

radi naknade štete

I. Tužitelj se obratio tuženiku dana 17.04.2015.g. prijedlogom za vansudsku nagodbu radi naknade štete koja je nastupila u postupku u radu s klijentom NATURA AGRO d.d. iz Đurđevca.
D O K A Z: U prilogu prijedlog nagodbe.

II. Tuženik je svojim dopisom od 22.05.2015.g. otklonio u mirnom postupku platiti pretrpljenu štetu.
D O K A Z: u prilogu dopis tuženika od 22.05.2015.g.

III. Kao što je navedeno u prijedlogu vansudske nagodbe tužitelj je otkupio mjenice tvrtke NATURA AGRO d.d. te ih prodala tuženiku nakon što je tuženikova pravno financijska služba prethodno provjerila i odobrila bonitet i kredibilitet tvrtke NATURA AGRO d.d.. Tek nakon te provjere tužitelj je preuzeo mjenice. Međutim, nakon što se kasnije pokazalo da tvrtka NATURA AGRO d.d. nije više solventna tuženik je kompletnu krivnju i financijski gubitak svalio na tužitelja te ga prisilio na toksične kreditne partije br. 5700774615 te br. 5700768897 te reprogram kredita br. 510029243. U prethodno navedenom reprogramu tuženik je tužitelja ucijenio sramotno visokim godišnjim kamatama od 10,28% dok je u to vrijeme kamata za dugoročne kredite bila 6 do 8%.
D O K A Z: u prilogu ugovor o dugoročnom kreditiranju br. 3227265228, ugovor o kratkoročnom kreditiranju br. 3220714193, ugovor o reprogramu dospjelih obveza br. 085-2010-R, u prilogu dopisi o korespondenciji između stranača, saslušanje svjedoka direktora tužitelja gđina Gojka Mraovića,

pristupio je u broj 175 tužitelj

djelatnika tužitelja gđe Jasminke Miljković te gđina Senada Mraovića, saslušanje djelatnika tuženika gđe Darije Gregor Vladike, Anite Kezić, Elze Miloščić te gđina Vedrana Petrušića.

IV. U konkretnom predmetnom slučaju tuženik nije poštovao sljedeća načela:

- Načelo autonomije stranaka (dispozitivnosti),
- Načelo savjesnosti i poštenja,
- Načelo pnašanja u ispunjavanju obveza i ostvarivanja prava,
- Načelo pravičnosti,
- Načelo zabrane zloupotrebe prava,
- Načelo zabrane uzrokovanja štete,
- Načelo dužnosti ispunjenja obveze (pacata sunt servanda)

V. Tužitelj je ovakvim gore navedenim štetnim ponašanjem prerpio direktnu štetu u iznosu od 415.534,83 kn u vidu plaćanja zakonske zatezne kamate koja je bila neopravdana te je bio neosnovano blokiran od strane tuženika u trajanju od 418 dana te je time prerpio štetu u vidu izmakle dobiti u najmanjem iznosu od 3.500.000,00 kn.

D O K A Z: provođenje financijsko knjigovodstvenog vještačenja na okolnosti visine nastale štete.

VI. Slijedom svega naprijed navedenog tužitelj predlaže da Naslovni Sud nakon izvedenih svih dokaza donese sljedeću

P R E S U D U

Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d. da isplati tužitelju JASMINKA d.o.o. novčani iznos od 3.915.535,83 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana podnošenja ove tužbe pa do isplate, kao i da mu nadoknadi prouzročeni parnični trošak sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

U Zagrebu, 18.11.2015.g.

JASMINKA d.o.o.

Zagreb, Crnčićeve 16a/I
mail: dbogdanovic23@gmail.com

ODVJETNIČKI URED
RECHTSANWALT-AVOCCATO-ATTORNEY AT LAW
DEJAN BOGDANOVIĆ

TEL. 01/231-7920
mob: 098/231-235

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: **JASMINKA d.o.o.** za factoring iz Zagreba, Donje Prekrižje 28, OIB: 29551422308
zastupan po:

Tuženik: **TLM Aluminium d.d.** industrija aluminijskih proizvoda Ulica Narodnog preporoda 12,
Šibenik, OIB: 82733440679

V.P.S. 15.826.443,00 EUR-a

TUŽBA

3x
punomoć u prilogu

radi naknade štete

I. Dana 20.09.2010.g. između tužitelja i tuženika potpisan je ugovor o izvoznom factoringu 017-2010.
D O K A Z: U prilogu Ugovor o factoringu 17-2010.

II. Nedugo po potpisivanju ugovora o izvoznom factoringu tuženik je počeo izbjegavati u cijelosti svoje obveze prema potpisanom ugovoru o izvoznom factoringu. Kršenje ugovornih obveza od strane tuženika sastojalo se u neustupanju svih faktura na koje se obvezao temeljem predmetnog ugovora o factoringu kao i neobavješćavanju o prihvaćenim reklamacijama od strane kupaca po pojedinim fakturama (kredit note). Nadalje daljnje kršenje ugovora od strane tuženika bilo je u tome da je od kupaca dobivao direktno plaćanje koje je tužitelj veći bio predfinancirao te je time umjesto da vrati novac factoringu isti zadržavao za sebe a o tim radnjama nije obavještavao tužitelja, nego je tužitelja o prethodno navedenim činjenicama obavještavala korespondentna factoring kuća. Djelatnici tužitelja u poslovanju sa tuženikom zahtjevali su istinito i pravodobno informiranje o kupcima za koje je bilo odobreno financiranje i osiguranje potraživanja, međutim kako tuženik nije htio dostavljati kontne kartice za očekivati je da je time onemogućio tužitelja u ostavarivanju prihoda temeljem ugovora o factoringu.

D O K A Z: u prilogu mailovi koje potvrđuju gore navedeno, saslušavanje direktora tužitelja Gojka Mraovića, djelatnika tužitelja gđe Jasminke Miljković, te saslušanje financijskog direktora tuženika gđe Silije Sandrić te referenta tuženika gđe Meri Krnić, te kriznog menagera tuženika Željka Šundova.

III. Kao što je naprijed navedeno očitim kršenjem preuzetih ugovornih obveza od strane tuženika za tužitelja je nastupila velika materijalna šteta u vidu direktne štete i izmakle koristi. Tužitelj je

temeljem iscrpne analize svih kupaca tuženika kojima je odobrio financiranje izradio objektivnu analizu za otkrivanje, kvantificiranje i dokazivanje štete radi nepoštivanja obveza od strane tuženika. Po izrađenoj analizi za tužitelja je nastupila šteta u ukupnom iznosu od 15.826.443,00 EUR-a. D O K A Z: u prilogu predmetna analiza od 21.11.2014.g.

IV. U dokaz gore navedenih tvrdnji tužitelj predlaže da se u ovom postupku odredi financijsko knjigovodstveno vještačenje sa nalogom da određeni vještak izvrši uvid u kompletnu financijsku dokumentaciju kako tužitelja tako i tuženika te da nakon istog uvida utvrdi točan iznos pretrpljene štete koju je pretrpio tužitelj kršenjem ugovornih obveza od strane tuženika iz ugovora o factoringu.

V. Tužitelj je pokušao u mirnom postupku riješiti predmetni spor međutim u komunikaciji sa tuženikom na zadnji konkretni prijedlog punomoćnika tužitelja tuženik nije do današnjeg dana dao nikakav odgovor.

D O K A Z: U prilogu dopis punomoćnika tužitelja upućen tuženiku dana 18.12.2014.g.

VI. Slijedom svega naprijed navedenog tužitelj predlaže da Naslovni Sud koji je nadležan temeljem čl. 30.3 Ugovora o factoringu nakon izvedenih svih dokaza donese sljedeću

P R E S U D U

Nalaže se tuženiku TLM aluminium d.d. da isplati tužitelju JASMINKA d.o.o. novčani iznos od 15.826.443,00 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana podnošenja ove tužbe pa do isplate, kao i da mu nadoknadi prouzročeni parnični trošak sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

U Zagrebu, 31.12.2014.g.

JASMINKA d.o.o.

Trošak:

Sudska pristojba u iznosu od 5.000,00 kn,

Sastav tužbe u iznosu 100.000,00 kn + 25% PDV-a

Nadležni sud

Trgovački sud u Zadru - stalna služba u Šibeniku

MBS

100014965

Trgovački sud u Zadru - stalna služba u Šibeniku brisao je ovaj subjekt (pod nazivom TLM Aluminium d.d. industrija aluminijskih proizvoda u stečaju) dana 21.12.2018 rješenjem Tt-18/4643-2.

OIB

82733440679

Financijska izvješća

Datum predaje Godina Obračunsko razdoblje Vrsta izvještaja

15.02.2019 2018 01.01.2018 - 21.12.2018 GFI-POD izvještaj

